

Forslag

til

Lov om arbejdsskadesikring i Grønland

Kapitel 1

Lovens formål

§ 1. Formålet med denne lov er at yde erstatning og godtgørelse til tilskadekomne eller deres efterladte ved arbejdsskade. Skaden skal være forårsaget af arbejdet eller de forhold, det foregår under, jf. §§ 5-7, men arbejdsgiveren behøver ikke at have handlet ansvarspådragende. Gennem arbejdsgivernes finansiering af erstatninger m.v. understøttes arbejdsmiljøsystemets forebyggelse af arbejdsskader.

Stk. 2. Ved sagsbehandlingen inddrages både tilskadekomne eller deres efterladte og arbejdsgivere, forsikringsselskaber, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, myndigheder og læger. Herved tilgodeses behovet for en sammenhængende indsats over for de tilskadekomne eller deres efterladte.

Kapitel 2

Den sikrede personkreds og lovens område

§ 2. Personer, der er ansat af en arbejdsgiver til at udføre arbejde i Grønland, er sikret efter denne lov. Arbejdet kan være lønnet eller ulønnet og kan være varigt, midlertidigt eller forbigående.

Stk. 2. Medlemmer af arbejdsgiverens familie er sikret efter denne lov, når de arbejder i virksomheden på en måde og i et omfang, der kan sidestilles med andre ansatte.

Stk. 3. Selvstændige erhvervsdrivende, der arbejder i Grønland, kan sikre sig frivilligt efter denne lov, jf. § 52, stk. 2.

Stk. 4. Personer, der er ansat til at udføre arbejde på et skib under grønlandsk flag, er sikret efter denne lov.

Stk. 5. Et levendefødt barn er sikret efter denne lov, hvis det inden fødslen har pådraget sig en sygdom som følge af moderens arbejde under graviditeten.

Stk. 6. Et foster eller barn er sikret efter denne lov, hvis det senere dokumenteres, at en påvirkning af forældrene før befrugtningen eller efter fødslen har haft en skadelig effekt på foster eller barn. Sådanne skader kan henføres under loven efter § 7.

§ 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med Grønlands Selvstyre regler om, hvordan loven skal gælde for

- 1) børn under 18 år, som er optaget til døgnophold på institutioner eller opholdssteder inden for det sociale område, og
- 2) uddannelsessøgende eller andre personer, der opholder sig på et uddannelsessted eller på en arbejdsplads som led i et uddannelses- eller praktikforløb m.v.

Stk. 2. Arbejdsskadestyrelsens direktør fastsætter efter forhandling med Grønlands Selvstyre regler om, hvordan loven skal gælde for personer, der udsendes til midlertidigt arbejde i udlandet i arbejdsgiverens tjeneste.

§ 4. Arbejdsskadesikringen omfatter alt arbejde for arbejdsgiveren. Det gælder arbejde i dennes virksomhed, erhvervmæssig eller ej, og i arbejdsgiverens personlige husholdning samt udførelse af privat tjeneste for arbejdsgiveren og dennes familie.

Stk. 2. Personer, der udfører følgende aktiviteter, er ligeledes sikret efter denne lov:

- 1) Udøvelse af borgerlige eller kommunale ombud.
- 2) Varetagelse af tillidshverv i forbindelse med de ansattes arbejdsforhold på virksomheden.
- 3) Forsøg på at redde menneskeliv, forebygge ulykker eller afværge større materielle og kulturelle tab, når forsøget uden at være arbejde efter § 2 dog sker i sammenhæng med sådant arbejde.
- 4) Forsøg på at redde menneskeliv i Grønland, uden at forsøget er en naturlig del af den pågældendes arbejde.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med Grønlands Selvstyre regler om, i hvilket omfang loven skal gælde for skader opstået under befordring til og fra arbejde.

Kapitel 3

Arbejdsskade

§ 5. Ved arbejdsskade i denne lov forstås ulykke, jf. § 6, og erhvervssygdom, jf. § 7, der er en følge af arbejdet eller de forhold, det er foregået under.

§ 6. Ved en ulykke forstås efter denne lov en personskade forårsaget af en hændelse eller en påvirkning, der sker pludseligt eller inden for 5 dage.

Stk. 2. For ulykker gælder retsvirkningerne i denne lov fra den dag, hvor ulykken indtræder, eller hvor den påvirkning, der har forårsaget ulykken, ophører, medmindre andet er fastsat i loven.

§ 7. Ved erhvervssygdomme forstås efter denne lov:

- 1) Sygdomme, som efter medicinsk dokumentation er forårsaget af særlige påvirkninger, som bestemte persongrupper gennem deres arbejde eller de forhold, det foregår under, er udsat for i højere grad end personer uden sådant arbejde. Endvidere sygdomme hos et levende-født barn, der er pådraget inden fødslen som følge af moderens arbejde under graviditeten. Arbejdsskadestyrelsens direktør fastsætter efter forhandling med Erhvervssygdomsudvalget, jf. § 9 i lov om arbejdsskadesikring, i en fortegnelse, hvilke sygdomme der anses for at være af denne karakter.
- 2) Andre sygdomme, herunder sygdomme hos et levende-født barn pådraget inden fødslen, hvis det godtgøres, enten at sygdommen efter den nyeste medicinske dokumentation opfylder de krav, som er nævnt i nr. 1, 1. pkt., eller at den må anses for udelukkende eller i overvejende grad at være forårsaget af arbejdets særlige art.

Stk. 2. Sygdomme som følge af påvirkninger af forældrene før befrugtningen eller efter fødslen vil kunne henføres under loven ved ændring af fortegnelsen nævnt i stk. 1, nr. 1, eller efter stk. 1, nr. 2, hvis det godtgøres, at disse påvirkninger har skadende effekt på foster eller barn.

Stk. 3. Sygdomme, der er omfattet af stk. 1, nr. 2, og stk. 2, kan kun anerkendes efter forelæggelse for Erhvervssygdomsudvalget, jf. § 9 i lov om arbejdsskadesikring. Disse sygdomme skal forelægges Erhvervssygdomsudvalget, når Arbejdsskadestyrelsen skønner, at der er mulighed for, at sygdommen vil kunne anerkendes.

§ 8. En person, der har pådraget sig en sygdom, som er optaget i fortegnelsen over erhvervssygdomme, jf. § 7, stk. 1, har krav på ydelser efter loven, medmindre det anses for overvejende sandsynligt, at sygdommen skyldes andre forhold end de erhvervsmæssige.

Stk. 2. For erhvervssygdomme gælder retsvirkningerne i denne lov fra den dag, hvor sygdommen anmeldes, medmindre andet er fastsat i loven.

§ 9. Hvis Danmark er i krig, bliver skader, der opstår som følge af krigshandlinger, ikke anset for at være arbejdsskader. Personer, der udfører arbejde om bord på fartøjer af enhver art, der sædvanligvis anvendes i søfarts- eller fiskerierhverv, er dog sikret efter denne lov i forbindelse med skader, der opstår som følge af krigshandlinger. Det samme gælder fiskerikontrolskibe og havundersøgelsesskibe samt de personer, der som fiskere og fangere er sikret efter § 67.

Kapitel 4

Ydelserne

§ 10. Ydelserne efter loven er

- 1) betaling af udgifter til sygebehandling, optræning og hjælpemidler m.m., jf. § 14,
- 2) dagpenge ved uarbejdsdygtighed, jf. §§ 16-20,
- 3) erstatning for tab af erhvervsevne, jf. § 21,
- 4) godtgørelse for varigt mén, jf. § 22,
- 5) overgangsbeløb ved dødsfald, jf. § 23,
- 6) erstatning for tab af forsørger, jf. §§ 24-26, og
- 7) godtgørelse til efterladte, jf. § 27.

Almindelige regler om fastsættelse af erstatning m.v.

§ 11. Erstatning og godtgørelse efter § 10, nr. 1, 3 og 4, fastsættes på grundlag af arbejdsskadens følger. Erstatning og godtgørelse kan nedsættes eller efter omstændighederne bortfalde, hvis tilskadekomnes aktuelle lægelige eller sociale situation ikke udelukkende kan henføres til arbejdsskaden.

Stk. 2. Et påvist tab af erhvervsevne, et varigt mén eller en persons død anses for at være en følge af arbejdsskaden, medmindre overvejende sandsynlighed taler herimod eller andet er fastsat i denne lov.

§ 12. Efterkommer den tilskadekomne ikke de krav, der er nævnt i § 43, eller modarbejder denne sin helbredelse ved tilsidesættelse af givne forskrifter, kan retten til erstatning helt eller delvis bortfalde.

Stk. 2. Hvis de efterladte modsætter sig obduktion, jf. § 41, stk. 2, kan retten til erstatning bortfalde.

§ 13. Har den tilskadekomne forsætligt eller ved retsstridig handling eller undladelse fremkaldt eller væsentligt bidraget til arbejdsskadens indtræden, kan krav på dagpenge, erstatning for tab af erhvervsevne og godtgørelse for varigt mén nedsættes eller helt bortfalde. Den tilskadekomne skal i givet fald udtrykkeligt gøres opmærksom herpå.

Sygebehandling, optræning og hjælpemidler m.m.

§ 14. Under sagens behandling kan udgifter til sygebehandling eller optræning betales, hvis det er nødvendigt for at opnå bedst mulig helbredelse, når udgiften ikke kan afholdes af det offentlige efter gældende regler om sundhedsydelse eller sociale ydelser. Optræningen skal foretages som efterbehandling under lægelig kontrol i umiddelbar tilknytning til sygebehandlingen.

Stk. 2. Under sagens behandling kan udgifter til anskaffelse af proteser, briller og lignende hjælpemidler samt kørestole betales, når det er nødvendigt for at sikre sygebehandlingens eller genoptræningens resultater, for at formindske arbejdsskadens følger eller for nøjere at kunne bestemme omfanget af erhvervsevnetabet og graden af varigt mén og udgiften ikke kan afholdes af det offentlige efter gældende regler om sundhedsydelse eller sociale ydelser.

Stk. 3. Erstatning for fremtidige udgifter til helbredelse, optræning og hjælpemidler som følge af arbejdsskaden, som ikke kan afholdes af det offentlige efter gældende regler om sundhedsydelse eller sociale ydelser, fastsættes til et engangsbeløb. Ved permanente udgifter udgør beløbet den forventede, gennemsnitlige årlige udgift ganget med den kapitaliseringsfaktor, der er fastsat i medfør af § 31, stk. 4, for tab af erhvervsevne.

Stk. 4. Er et hjælpemiddel som nævnt i stk. 2 anvendt under arbejde, og er hjælpemidlet blevet beskadiget som følge af arbejdet eller de forhold, hvorunder det foregår, kan udgifterne til reparation, eventuelt fornyelse, af hjælpemidlet betales, når udgiften ikke kan afholdes af det offentlige efter gældende regler om sundhedsydelse eller sociale ydelser.

Stk. 5. Under sagens behandling kan udgifter til sygebehandling eller optræning på privathospitaler og private klinikker i Grønland eller Danmark betales efter fradrag af eventuelle offentlige tilskud, når betalingen modsvares af en tilsvarende besparelse på det samlede dagpengebeløb og på udgifterne til transport og ophold, som skønnes at kunne opnås ved, at den tilskadekomne ikke skal afvente behandling på offentligt sygehus eller klinik.

Stk. 6. Arbejdsskadestyrelsens direktør fastsætter regler om, i hvilket omfang udgifter efter stk. 1-5 kan dækkes, herunder udgifter afholdt inden sagen er anmeldt.

Stk. 7. Arbejdsskadestyrelsens direktør fastsætter regler om, at forsikringsselskaberne og Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring kan tage stilling til krav vedrørende dækning af udgifter omfattet af stk. 1-5.

§ 15. Når der efter sygebehandling, optræning eller revalidering er grundlag for at skønne over den tilskadekomnes fremtidige helbredstilstand og erhvervs muligheder, afgør Arbejdsskadestyrelsen, om den tilskadekomne er berettiget til erstatning for tab af erhvervsevne efter § 21 og godtgørelse for varigt mén efter § 22. Afgørelse træffes inden 1 år efter arbejdsskadens anmeldelse. For erhvervs sygdomme, der skal forelægges Erhvervs sygdomsudvalget, er fristen 2 år.

Stk. 2. Har arbejdsskaden medført døden, fastsættes inden for samme frister som nævnt i stk. 1, regnet fra anmeldelsen af dødsfaldet, om de efterladte er berettigede til overgangsbeløb ved dødsfald, erstatning for tab af forsørger og godtgørelse til efterladte.

Stk. 3. Forskud på erstatning for tab af erhvervsevne og på godtgørelse for varigt mén kan udbetales i tiden inden den endelige afgørelse.

Dagpenge

§ 16. Hvis en arbejdsskade har medført fuld uarbejdsdygtighed, tilkommer der den tilskadekomne dagpenge.

Stk. 2. Ved delvis uarbejdsdygtighed kan Arbejdsskadestyrelsen nedsætte dagpengene forholdsmæssigt.

§ 17. Retten til dagpenge indtræder fra den første hele fraværsdag efter arbejdsskaden og ophører den dag, tilskadekomne er arbejdsdygtig, uanset om den tilskadekomne undlader at træde i arbejde eller at rasmelde sig. Retten til dagpenge ophører dog senest den dag, hvor Arbejdsskadestyrelsens afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne efter § 21 har virkning.

§ 18. Dagpengene udgør samme beløb som den arbejdsmarkedsydelse pr. time, der er fastsat til enhver tid, og udbetales bagud hver 14. dag. Dagpengene beregnes på grundlag af det gennemsnitlige antal timer, som lønmodtageren har været beskæftiget pr. uge inden for de seneste 13 uger. Det gennemsnitlige antal timer pr. uge kan ikke fastsættes til mere end 40 timer og ikke til mindre end 20 timer.

§ 19. En arbejdsgiver, der udbetaler løn under sygefravær, som er en følge af en arbejdsskade, er berettiget til at modtage de dagpenge, jf. § 18, som den tilskadekomne er berettiget til. Et eventuelt overskydende dagpengebeløb udbetales til den tilskadekomne.

§ 20. Retten til dagpenge er betinget af, at det ved en lægeerklæring dokumenteres, at tilskadekomne er uarbejdsdygtig som følge af en arbejdsskade.

Erstatning for tab af erhvervsevne

§ 21. Har arbejdsskaden nedsat tilskadekomnes evne til at skaffe sig indtægt ved arbejde, har den pågældende ret til erstatning for tab af erhvervsevne. Der ydes ikke erstatning, hvis tabet af erhvervsevne er mindre end 15 pct.

Stk. 2. Ved bedømmelsen af tabet af erhvervsevne tages hensyn til tilskadekomnes muligheder for at skaffe sig indtægt ved sådant arbejde, som med rimelighed kan forlanges af den pågældende efter dennes evner, uddannelse, alder og muligheder for erhvervsmæssig omskoling og optræning.

Stk. 3. Hvis den erhvervsmæssige situation ikke er afklaret, kan Arbejdsskadestyrelsen træffe en midlertidig afgørelse om erstatning for erhvervsevnetab.

Stk. 4. Erstatning for tab af erhvervsevne til et barn med fosterskade eller til et barn med sygdomme som følge af påvirkning af forældrene før befrugtningen eller efter fødslen, jf. § 7, stk. 1, nr. 2, og § 7, stk. 2, kan tidligst ydes fra det 15. år.

Stk. 5. Erstatningen tilkendes som en løbende ydelse, medmindre den kapitaliseres efter reglerne i § 31.

Stk. 6. Ved fuldstændigt tab af erhvervsevne udgør den løbende ydelse årligt 4/5 af tilskadekomnes årsløn, jf. § 28, og ved nedsættelse af erhvervsevnen en forholdsmæssig del heraf.

Stk. 7. Den årlige ydelse udbetales med 1/12 månedligt forud og løber fra det tidspunkt, hvor der er påvist et tab af erhvervsevne, dog ikke fra et tidspunkt, der ligger før arbejdsskaden er anmeldt. Er tilskadekomne på tidspunktet for afgørelsen fyldt 63 år, udbetales erstatningen efter reglerne i § 31 som et kapitalbeløb på 2 gange den årlige løbende erstatning, jf. stk. 6.

Stk. 8. Den løbende erstatning efter stk. 7 ophører med udgangen af den måned, hvor modtageren fylder 65 år.

Godtgørelse for varigt mén

§ 22. Har en arbejdsskade påført tilskadekomne varigt mén, har den pågældende ret til godtgørelse. Godtgørelse ydes dog ikke, hvis méngraden fastsættes til mindre end 5 pct.

Stk. 2. Méngraden fastsættes på grundlag af skadens medicinske art og omfang og under hensyn til de ulemper i tilskadekomnes personlige livsførelse, som arbejdsskaden har forvoldt.

Stk. 3. Godtgørelse for varigt mén fastsættes til et kapitalbeløb og udgør ved en méngrad på 100 pct. 752.000 kr. Beløbet reguleres efter § 29. Ved lavere méngrader udgør godtgørelsen en forholdsmæssig del af 752.000 kr.

Stk. 4. I ganske særlige tilfælde kan godtgørelse for varigt mén fastsættes til et højere beløb, dog højst 120 pct. af 752.000 kr., reguleret efter § 29.

Stk. 5. Var tilskadekomne ved arbejdsskadens indtræden fyldt 40 år, nedsættes godtgørelsen med 1 pct. for hvert år, den pågældende var ældre end 39 år ved arbejdsskadens indtræden. Var tilskadekomne fyldt 60 år, nedsættes godtgørelsen med yderligere 1 pct. for hvert år, den pågældende var ældre end 59 år ved arbejdsskadens indtræden. Godtgørelsen nedsættes dog ikke yderligere efter det fyldte 69. år.

Overgangsbeløb ved dødsfald

§ 23. Har en arbejdsskade medført døden, har den efterladte ægtefælle ret til et overgangsbeløb på 137.900 kr., hvis ægteskabet var indgået før arbejdsskadens indtræden og samlivet bestod på tidspunktet for tilskadekomnes død. Beløbet reguleres efter § 29.

Stk. 2. Er ægteskabet indgået efter arbejdsskadens indtræden, har den efterladte ægtefælle krav på samme overgangsbeløb, hvis ægteskabet på tidspunktet for tilskadekomnes død havde bestået de sidste 2 år og ægtefællerne levede sammen på tidspunktet for tilskadekomnes død.

Stk. 3. Overgangsbeløbet tilkommer endvidere en efterladt, som før arbejdsskadens indtræden levede sammen med tilskadekomne i et ægteskabslignende forhold, hvis samlivet på tidspunktet for dødens indtræden havde bestået de sidste 2 år.

Stk. 4. Efterlader afdøde sig ingen, der er berettiget til overgangsbeløb efter stk. 1-3, kan overgangsbeløbet tilkendes en anden efterladt person, når særlige omstændigheder taler derfor.

Erstatning for tab af forsørger

§ 24. Den, der er berettiget til overgangsbeløb efter § 23, stk. 1-3, og som ved tilskadekomnes død har mistet en forsørger, eller som ved dødsfaldet på anden måde har fået sine forsørgelsesmæssige forhold forringet, har ret til erstatning herfor. Erstatningen fastsættes under hensyn til forsørgelsens omfang og den efterlattes muligheder for at forsørge sig selv, når alder, helbredstilstand, uddannelse, beskæftigelse samt forsørgerforhold og økonomiske forhold tages i betragtning.

Stk. 2. Erstatningen ydes i form af en tidsbestemt løbende ydelse, som årligt udgør 30 pct. af afdødes årsløn, jf. § 28. Erstatningen udbetales med virkning fra datoen for dødsfaldet med 1/12 månedligt forud. Perioden kan højst fastsættes til 10 år. Udbetales der i anledning af dødsfaldet efterindtægt, udbetales ydelsen dog først fra udløbet af efterindtægtsperioden. Modtog afdøde løbende erstatning for tab af erhvervsevne efter denne lov, udbetales erstatning for tab af forsørger først fra den 1. i den efterfølgende måned efter dødsfaldet.

Stk. 3. Ydelse efter stk. 2 løber uændret i den fastsatte periode, medmindre ydelsen helt eller delvis omsættes til kapitalbeløb eller den berettigede afgår ved døden.

Stk. 4. For efterladte ophører den løbende erstatning med udgangen af den måned, hvor modtageren fylder 65 år.

§ 25. Efterlader afdøde sig børn, over for hvilke den pågældende havde forsørgelsespligt eller bidragspligt, har hvert barn, som har den anden af sine forældre i live, ret til en løbende årlig ydelse på 10 pct. af afdødes årsløn, jf. § 28, indtil barnets fyldte 18. år.

Stk. 2. Mister et barn, som modtager løbende ydelse efter stk. 1, den anden af sine forældre, tilkommer der for den re-

sterende tid barnet en årlig ydelse på 20 pct. af afdødes årsløn. Samme årlige ydelse tilkommer indtil barnets fyldte 18. år hvert barn, for hvilket tilskadekomne ved sin død stod som eneforsørger.

Stk. 3. Er barnet ved det fyldte 18. år under uddannelse, og taler forholdene i øvrigt derfor, kan ydelsen forlænges til tidspunktet for uddannelsens afslutning, dog længst til pågældendes fyldte 21. år. Samme ret har afdødes barn, som på tidspunktet for dødens indtræden var fyldt 18 år og under uddannelse.

Stk. 4. Hvis ydelserne efter stk. 1-3 udregnes til mere end 50 pct. af afdødes årsløn, nedsættes de enkelte ydelser til samlet 50 pct. af afdødes årsløn. Ydes der samtidig erstatning efter § 24, nedsættes ydelserne tilsvarende til 40 pct. af afdødes årsløn.

Stk. 5. Ydelserne efter stk. 1-3 udbetales med virkning fra dødsfaldet med 1/12 månedligt forud. Udbetales der i anledning af dødsfaldet efterindtægt, udbetales ydelsen dog først fra udløbet af efterindtægtsperioden.

§ 26. Hvis de samlede årlige ydelser efter §§ 24 og 25 udgør mindre end 70 pct. af afdødes årsløn, kan der inden for denne begrænsning under særlige omstændigheder tillægges erstatning til andre, som afdøde helt eller delvis forsørgede, da arbejdsskaden indtraf. Erstatningen kan, bortset fra erstatning til afdødes stedbørn under 21 år, udbetales som kapitalbeløb, jf. § 31.

Godtgørelse til efterladte

§ 27. Er dødsfaldet forvoldt forsætligt eller ved grov uagtsomhed, kan der tilkendes en særlig godtgørelse til de efterladte, der stod afdøde særligt nær.

Stk. 2. Ved vurderingen af, om der skal betales godtgørelse efter stk. 1, og ved fastsættelsen af godtgørelsens størrelse skal der lægges særlig vægt på karakteren af skadevolderens handling og på den lidelse eller krænkelse, som må antages at være påført den eller de efterladte.

Kapitel 5

Årslønsfastsættelse og regulering

§ 28. Årslønnen udgøres af tilskadekomnes samlede arbejdsfortjeneste i året før arbejdsskadens indtræden. Årslønnen fastsættes efter et skøn, når særlige ansættelsesforhold gør sig gældende, eller når tilskadekomne på grund af en erhvervs sygdom ikke har været beskæftiget til samme løn i hele det foregående år, eller hvis tilskadekomne har været ude af erhverv i en kortere eller længere periode før datoen for sygdommens anmeldelse.

Stk. 2. I årslønnen medregnes værdien af fri kost og logi samt værdien af andre naturalydelser. Arbejdsskadestyrelsens direktør fastsætter værdien af kost og logi for personer, der har ophold hos arbejdsgiveren.

Stk. 3. Årslønnen kan ikke sættes højere end 451.000 kr. Beløbet reguleres efter § 29, stk. 1.

Stk. 4. Er tilskadekomne under 18 år eller under uddannelse, kan der ved årslønsfastsættelsen tages hensyn til den erhvervsindtægt, der kunne forventes efter det fyldte 18. år eller efter uddannelsens afslutning, hvis arbejdsskaden ikke havde fun-

det sted. Årslønnen skal dog ansættes til mindst 55.200 kr., medmindre tilskadekomnes erhvervsevne allerede forud for arbejdsskadens indtræden var nedsat i væsentlig grad.

Stk. 5. For selvstændige fangere, fiskere, fåreavlere, m.v., der er sikret under gruppeforsikringen, jf. § 67, tillægges et beløb til årslønnen til dækning af værdien af naturalier i form af fangst og produktion m.v. til eget forbrug. Beløbet udgør 1,5 gange satsen, der til enhver tid er gældende for kost pr. dag, jf. stk. 2. Årslønnen kan ikke ansættes til mindre end 55.200 kr., når der bortses fra værdien af fangst og produktion m.v. til eget forbrug.

Stk. 6. I tilfælde, hvor indtægtsforholdene varigt ville have ændret sig væsentligt, såfremt arbejdsskaden ikke var indtrådt, fastsættes årslønnen efter den forventede indtægt fra det tidspunkt, hvor indtægtsforholdene ville have ændret sig.

Stk. 7. Arbejdsskadestyrelsens direktør fastsætter nærmere regler for opgørelse af årsløn for selvstændige erhvervsdrivende.

Stk. 8. Til brug ved beregning og regulering af erstatning for tab af erhvervsevne og tab af forsørger som løbende ydelse fastsættes en grundløn. Denne beregnes ved at gange den årsløn, der er fastsat efter reglerne i stk. 1-6, med forholdet mellem 55.200 kr. og det minimale årslønsbeløb, der var gældende, da arbejdsskaden indtraf.

§ 29. Méngodtgørelsen, jf. § 22, og den maksimale årsløn, jf. § 28, stk. 3, reguleres efter reglerne i § 25, stk. 1, i lov om arbejdsskadesikring.

Stk. 2. Overgangsbeløbet, jf. § 23, og den minimale årsløn, jf. § 28, stk. 4 og 5, reguleres hvert år pr. 1. januar med en procent svarende til ændringen i reguleringsprisindekset for Grønland for juli måned det foregående år i forhold til reguleringsprisindekset for Grønland for juli måned 2009. De herved fremkomne beløb afrundes til det nærmeste kronebeløb, der er deleligt med 100.

Stk. 3. De løbende ydelser, der er fastsat med udgangspunkt i grundlønnen, jf. § 28, stk. 8, reguleres med samme procent som de beløb, der er nævnt i stk. 2.

Stk. 4. Arbejdsskadestyrelsens direktør bekendtgør hvert år inden udgangen af oktober måned, hvilke reguleringer der skal finde sted. Ændringerne har gyldighed fra den følgende 1. januar.

Stk. 5. Ved fastsættelsen af løbende erstatningsydelse, kapitalisering samt godtgørelsesbeløb beregnes erstatningen og godtgørelsen, som om arbejdsskaden var indtruffet på afgørelsestidspunktet.

Stk. 6. Løbende årlig ydelse, der ikke er delelig med 12, forhøjes til det nærmeste kronebeløb, der er deleligt med 12.

Kapitel 6

Erstatningsudbetaling

§ 30. Erstatninger, godtgørelsesbeløb og dagpenge efter denne lov udbetales til tilskadekomne og efterladte, jf. dog stk. 6.

Stk. 2. I særlige tilfælde kan Arbejdsskadestyrelsen udbetale erstatnings- og godtgørelsesbeløb til tilskadekomne og efterladte og derefter kræve det udlagte beløb med tillæg af

rente, jf. § 65, ind hos forsikringsselskabet eller Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.

Stk. 3. Arbejdsskadestyrelsen udbetaler dagpenge til tilskadekomne mod efterfølgende refusion fra forsikringsselskabet eller Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.

Stk. 4. Udbetales de beløb, der er nævnt i stk. 1, senere end 4 uger fra datoen for underretningen om beløbets tilkendelse, forrentes beløbet fra udløbet af 4-ugers-fristen, til betaling sker, med en årlig rente, der svarer til den rente, der er fastsat i lov om renter ved forsinket betaling m.v. I de i § 33, stk. 1 omhandlede tilfælde er fristen 14 dage fra datoen for kommunens endelige meddelelse til den erstatningsudbetalende om refusionskrav.

Stk. 5. Retten til dagpenge, en tilkendt løbende erstatning for tab af erhvervsevne og erstatning for tab af forsørger ophører med udgangen af den måned, hvor modtageren af ydelsen afgår ved døden.

Stk. 6. Er erstatningen for den måned, hvori dødsfaldet fandt sted, og tidligere måneder ikke udbetalt, udbetales erstatningen til modtagerens ægtefælle, hvis ægtefællerne levede sammen ved dødsfaldet. Efterlader modtageren sig ingen samle-vende ægtefælle, udbetales beløbet til modtagerens dødsbo.

§ 31. Løbende årlig erstatning tilkendt efter § 21 for tab af erhvervsevne på mindre end 50 pct. skal normalt og uden den erstatningsberettigedes samtykke omsættes til et kapitalbeløb. Erstatning for tab af erhvervsevne, der er tilkendt til personer, der er fyldt 63 år på tidspunktet for afgørelsen efter § 21, stk. 7, 2. pkt., udbetales altid som et kapitalbeløb. Erstatning kan ikke omsættes til kapitalbeløb, når der er truffet midlertidig afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne efter § 21, stk. 3.

Stk. 2. Ved løbende årlig erstatning tilkendt for tab af erhvervsevne på 50 pct. og derover omsættes den del af erstatningen, der svarer til et tab af erhvervsevne på op til 50 pct., til kapitalbeløb, når den erstatningsberettigede har anmodet herom. En tilkendt løbende erstatning kan ikke omsættes til et kapitalbeløb, når modtageren er fyldt 63 år.

Stk. 3. Erstatning efter § 24 for tab af forsørger omsættes til kapitalbeløb efter anmodning fra den erstatningsberettigede.

Stk. 4. Omsætning af løbende ydelse til kapitalbeløb finder sted på grundlag af ydelsens størrelse på omsætningstidspunktet, der er det tidspunkt, hvor kapitalbeløbet kan udbetales. Omsætning af erstatning har alene virkning for fremtiden. Arbejdsskadestyrelsens direktør fastsætter efter forhandling med Grønlands Selvstyre regler for omsætning af løbende ydelse til kapitalbeløb.

Stk. 5. Når der er truffet endelig afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne og den erstatningsberettigede har begæret erstatningen omsat til kapitalbeløb, udbetales beløbet til boet, hvis den erstatningsberettigede afgår ved døden, inden kapitalbeløbet er udbetalt. Omsætning af løbende ydelse til kapitalbeløb finder sted på grundlag af ydelsens størrelse på dagen før dødsfaldet.

§ 32. Tilkommer der som følge af arbejdsskaden tilskadekomne pension efter de gældende pensionsregler for tjenestemænd i Grønland, nedsættes værdien af tilskadekomnes erstatning for tab af erhvervsevne efter denne lov. Nedsættelsen udgør 2/3 af værdien af det beløb, hvormed tjeneste-

mandspensionen er forhøjet ud over den pension, der svarer til tjenestealderen på tidspunktet for pensioneringen.

Stk. 2. Medfører arbejdsskaden døden, og tilkommer der de efterladte pension efter de gældende pensionsregler for tjenestemænd i Grønland, nedsættes den løbende årlige ydelse efter denne lov med 2/3 af det beløb, hvormed tjenestemandspensionen er forhøjet ud over den pension, der svarer til afdødes tjenestealder ved dødsfaldet.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 anvendes tilsvarende på andre erstatningsberettigede efter denne lov, for hvem der er fastsat pensionsregler, der svarer til reglerne for tjenestemænd i Grønland. I disse tilfælde betaler forsikringsselskabet eller Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring til pensionsgiveren et beløb svarende til det beregnede fradrag i tilskadekomnes eller efterlades erstatning efter denne lov.

§ 33. Kommunen har krav på refusion fra forsikringsselskabet eller Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, hvis tilskadekomne eller de efterladte har fået udbetalt ydelser efter gældende regler inden for det sociale område for en periode, hvor der senere tilkendes dagpenge, jf. §§ 16-20, erstatning som løbende ydelse for tab af erhvervsevne, jf. § 21, eller erstatning for tab af forsørger, jf. §§ 24-26. Refusionskravet omfatter forskellen mellem det beløb, som er udbetalt, og det beløb, som ville være blevet udbetalt, hvis erstatningen var blevet udbetalt samtidig med de sociale ydelser. Kommunens krav kan dog ikke overstige det beløb, der efter denne lov er tilkendt den pågældende for samme tidsrum. Refusionskravet bortfalder, hvis det ikke fremsættes inden 4 uger efter, at kommunen har fået meddelelse om erstatningstilkendelsen.

Stk. 2. Den erstatningsansvarlige skadevolder eller dennes ansvarsforsikringsselskab har krav på at få godtgjort erstatning og godtgørelse fra arbejdsskadeforsikringsselskabet eller Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, når der er udbetalt erstatning eller godtgørelse som følge af arbejdsskaden til tilskadekomne eller dennes efterladte. Kravene fra den erstatningsansvarlige skadevolder eller dennes ansvarsforsikringsselskab omfatter erstatnings- og godtgørelsesbeløb af samme art, som arbejdsskadeforsikringsselskabet eller Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring har pligt til at betale på det tidspunkt, hvor kravet fremsættes.

§ 34. Krav på ydelser, som tilskadekomne eller dennes efterladte har efter loven, kan ikke ved aftale overføres til andre. Kreditorer kan ikke gøre udlæg eller foretage anden retsforfølgning i disse krav.

Kapitel 7

Anmeldelse og sagsbehandling

§ 35. En arbejdsulykke, der antages at kunne begrunde krav på ydelser efter loven, skal anmeldes snarest muligt og senest 9 dage efter skadens indtræden.

Stk. 2. En arbejdsulykke, der ikke er anmeldt efter stk. 1, og som har medført, at tilskadekomne endnu ikke på 5-ugersdagen for skadens indtræden kan genoptage sædvanligt arbejde i fuldt omfang, skal anmeldes senest 9 dage herefter.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder også anvendelse for erhvervssygdomme, dog regnes anmeldelsesfristerne fra det tidspunkt,

hvor den anmeldelsespligtige har fået kendskab til, at sygdommen må antages at være erhvervsbetinget.

Stk. 4. Arbejdsskadestyrelsen skal inden 48 timer underrettes om dødsfald, der kan være forårsaget af en arbejdsskade, herunder ethvert dødsfald indtruffet på en arbejdsplads. Underretning skal finde sted, selv om den arbejdsskade, der kan have medført dødsfaldet, allerede er anmeldt eller skal anmeldes efter stk. 1-3.

§ 36. Anmeldelsespligten for arbejdsulykker påhviler den sikringspligtige arbejdsgiver, jf. § 52.

Stk. 2. For en person under arbejde i privat husholdning eller under udførelse af privat tjeneste, for hvem der ikke er forsikringspligt, jf. § 52, stk. 6, påhviler anmeldelsespligten arbejdsgiveren.

Stk. 3. For en person, som har sikret sin egen person efter § 52, stk. 2 og 4, og for en person omfattet af § 4, stk. 2, nr. 4, skal anmeldelsen foretages af den pågældende eller dennes efterladte.

§ 37. Den anmeldelsespligtige arbejdsgiver, jf. § 36, og den, som har sikret egen person, jf. § 52, stk. 2 og 4, anmelder ulykker til Arbejdsskadestyrelsen.

Stk. 2. Stk. 1 finder ligeledes anvendelse for ulykker, når

- 1) sikringspligten ikke er opfyldt, jf. § 52, stk. 1 og 4,
- 2) der ikke er sikringspligt, jf. § 52, stk. 5 og 6, eller
- 3) skaden er omfattet af § 4, stk. 2, nr. 4.

§ 38. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med Grønlands Selvstyre regler om, at læger og tandlæger skal anmelde såvel klare som formodede tilfælde af erhvervssygdomme, som de pågældende gennem deres erhverv bliver bekendt med, til Arbejdsskadestyrelsen og Arbejdstilsynet i Grønland.

§ 39. Arbejdsskadestyrelsens direktør fastsætter efter forhandling med Grønlands Selvstyre regler for, hvilke oplysninger anmeldelsen skal indeholde, og hvorledes anmeldelse skal ske. Det kan af reglerne fremgå, at arbejdsskader kan anmeldes elektronisk.

Stk. 2. Arbejdsskadestyrelsens direktør kan fastsætte nærmere regler for kommunalbestyrelsernes, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings og forsikringsselskabernes medvirken ved administrationen af loven.

Stk. 3. Arbejdsskadestyrelsens direktør fastsætter regler for anmeldelse af arbejdsskader og for afgivelse af lægeerklæringer, der er nødvendige til sagens behandling. Arbejdsskadestyrelsens direktør fastsætter endvidere regler for, i hvilket omfang lægeerklæringer og lægeattester, jf. stk. 4, skal honoreres med fast takst, samt størrelsen af denne takst.

Stk. 4. Forsikringsselskabet og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring afholder udgifterne til lægeerklæringer, herunder speciallægeerklæringer og obduktionserklæringer, og til udtalelser og dokumentationer i øvrigt, herunder til nødvendige revisionsopgørelser samt til oversættelser.

§ 40. Er anmeldelse ikke indsendt rettidigt, kan krav om erstatning efter loven dog rejses af tilskadekomne eller de efterladte inden for en frist af 1 år fra arbejdsskadens indtræden. For erhvervssygdomme, jf. § 7, regnes fristen fra det tids-

punkt, hvor tilskadekomne eller de efterladte har fået kendskab til, at sygdommen må antages at være erhvervsbetinget. Der ses bort fra fristen, når det er dokumenteret, at tilskadekomne har været udsat for en arbejdsskade, jf. § 5, og tilskadekomne eller efterladte har ret til erstatning efter § 14 eller §§ 21-27 som følge af arbejdsskaden. § 11, stk. 2, finder ikke anvendelse ved vurderingen af årsagssammenhængen efter denne bestemmelse.

Stk. 2. Kan et anmeldt tilfælde ikke behandles på grund af forhold, der skyldes tilskadekomne eller de efterladte, bortfalder krav efter loven efter 5 år regnet fra arbejdsskadens indtræden.

§ 41. Arbejdsskadestyrelsen kan udsende sagkyndige til at foretage undersøgelse på stedet.

Stk. 2. Arbejdsskadestyrelsen og Ankestyrelsen kan af arbejdsgivere, ansatte, kommuner og andre vedkommende, herunder sygehuse, institutter og behandlende læger m.v., forlange meddelt enhver oplysning, styrelsen skønner er af betydning. Dette omfatter blandt andet eventuelle politirapporter, sygehusjournaler med hvad dertil hører, produktionsprocedurer, oplysninger og rapporter om produkters og stoffers kemiske bestanddele eller afskrift af sådanne rapporter, journaler og formler. Arbejdsskadestyrelsen kan forlange retsligt forhør i overensstemmelse med kapitel 54 i retsplejelov for Grønland, få udskrift heraf samt forlange, at der foretages obduktion efter reglerne om lovmæssige obduktioner, jf. dog § 12, stk. 2. Oplysningerne kan indhentes i elektronisk form.

Stk. 3. Til brug for behandling af sager efter denne lov kan Arbejdsskadestyrelsen og kommunerne udveksle oplysninger om oprettelse af arbejdsskadesager og sager om revalidering og førtidspension. Udvekslingen kan ske automatisk og uden borgerens samtykke.

Stk. 4. For personer, der er nævnt i § 52, stk. 3, påhviler det skibsføreren at tilføre skibsdagbogen fyldige oplysninger om arbejdsskadens indtræden og omstændighederne i forbindelse hermed.

§ 42. Ved behandlingen af sager om arbejdsskader i Grønland kan samtykke til at indhente oplysninger efter § 41 indhentes ved, at tilskadekomne eller efterladte i den skriftlige bekræftelse af, at en anmeldelse er modtaget, bliver gjort opmærksom på, hvilke typer oplysninger det kan blive nødvendigt at indhente, og får en frist til eventuelt at gøre indsigelse imod dette.

§ 43. Tilskadekomne skal snarest muligt efter arbejdsskadens indtræden lade sig undersøge af en læge eller en person, der er ansat i sundhedsvæsenet, og som er bemyndiget til at foretage undersøgelse, og derefter gennemgå den lægebehandling eller den optræning, som lægen eller Arbejdsskadestyrelsen finder nødvendig. Tilskadekomne skal nødvendigvis lade sig indlægge til observation på sygehus eller lignende institution. Tilskadekomne skal endvidere efter Arbejdsskadestyrelsens bestemmelse lade sig undersøge af en læge udpeget af styrelsen, lade sig arbejdsprøve og efter anmodning afgive mundtlig forklaring for Arbejdsskadestyrel-

sen. Undlader tilskadekomne at efterkomme kravene efter denne bestemmelse, anvendes reglen i § 12, stk. 1.

Stk. 2. Tilskadekomne har ret til at få betalt rejseudgifter ved lægebehandling m.v., jf. stk. 1, når lægebehandlingen m.v. sker efter Arbejdsskadestyrelsens anmodning. Tilskadekomne har endvidere ret til at få erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste ved behandling m.v., jf. stk. 1, 2. og 3. pkt., hvis fraværet er af mindst 2 timers varighed. Som grundlag for beregningen kan højst anvendes den timefortjeneste, der svarer til den årsløn, der er nævnt i § 28, stk. 3. I sager om ulykker betales udgifterne af forsikringsselskabet. I sager om erhvervs sygdomme betales udgifterne af Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring.

Stk. 3. Stk. 2 gælder også, når Ankestyrelsen har begæret de oplysninger, der er nævnt i stk. 1.

Stk. 4. Betingelsen om, at der skal foreligge en anmodning fra Arbejdsskadestyrelsen eller Ankestyrelsen, for at forsikringsselskabet eller Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring betaler udgifterne efter stk. 2 og 3, kan fraviges i de tilfælde, hvor Arbejdsskadestyrelsen eller Ankestyrelsen finder oplysningerne nødvendige. I sager om arbejdsulykker skal forsikringsselskabet alene betale udgifter, der er opstået eller afholdt efter skadens indtræden. I sager om erhvervs sygdomme skal Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring alene betale udgifter, der er opstået eller afholdt efter, at skaden er anmeldt, jf. § 8, stk. 2.

Stk. 5. Arbejdsskadestyrelsens direktør fastsætter regler for betaling af udgifter efter stk. 2 og 3 og bekendtgør årligt, med hvilke beløb der kan betales for transport m.v.

§ 44. Hvis det viser sig, at den anmeldte skade ikke er omfattet af loven, træffer Arbejdsskadestyrelsen afgørelse herom. For sager, der behandles efter § 6 om ulykker, træffes afgørelsen senest 3 måneder efter, at Arbejdsskadestyrelsen har modtaget anmeldelsen. For sager, der behandles efter § 7, stk. 1, nr. 1, om erhvervs sygdomme på fortegnelsen, er fristen 6 måneder. For sager om erhvervs sygdomme, der behandles efter § 7, stk. 1, nr. 2, og § 7, stk. 2, der skal forelægges Erhvervs sygdomsudvalget, gælder alene den frist på 2 år, der er nævnt i § 15, stk. 1.

Stk. 2. Afgår tilskadekomne ved døden efter skadens anmeldelse, finder fristerne i stk. 1 tilsvarende anvendelse for meddelelse til de efterladte om, at dødsfaldet ikke er omfattet af loven. Fristerne regnes her fra underretningen om dødsfaldet til Arbejdsskadestyrelsen.

Stk. 3. Kan afgørelse efter stk. 1 og 2 ikke træffes inden for fristerne, skal tilskadekomne eller de efterladte underrettes herom. En sådan underretning er ikke en afgørelse, som kan påklages.

Kapitel 8

Administration

Afgørelseskompetence

§ 45. Arbejdsskadestyrelsen træffer, medmindre andet er fastsat, afgørelse om alle spørgsmål efter denne lov.

Stk. 2. Arbejdsskadestyrelsen er ved behandlingen af sager efter denne lov ikke bundet af parternes påstande og er uafhængig af instruktioner om afgørelsen af den enkelte sag.

Genoptagelse

§ 46. Efter anmodning fra tilskadekomne eller de efterladte eller på Arbejdsskadestyrelsens foranledning kan enhver afgørelse om, at en skade ikke er omfattet af loven, genoptages inden for en frist på 5 år fra afgørelsen. Det gælder tillige for sager, som er afvist på grund af for sen anmeldelse.

Stk. 2. Har Arbejdsskadestyrelsen meddelt, at en anmeldt sygdom ikke hører under loven, og optages sygdommen senere på fortegnelsen, jf. § 7, stk. 1, nr. 1, kan sagen genoptages, selv om der er forløbet mere end 5 år fra Arbejdsskadestyrelsens afgørelse.

§ 47. Efter anmodning fra tilskadekomne eller på Arbejdsskadestyrelsens foranledning kan erstatnings- og godtgørelsesspørgsmålene, jf. §§ 14, 21 og 22, genoptages inden for en frist af 5 år fra første afgørelse, hvis der er sket væsentlige ændringer af de forhold, der blev lagt til grund for afgørelsen. Fristen for genoptagelse kan forlænges inden udløbet af 5-årsfristen. Når ganske særlige omstændigheder taler herfor, kan der ses bort fra fristerne.

Stk. 2. Modtageren af løbende ydelse efter § 21 skal underrette forsikringsselskabet, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring eller Arbejdsskadestyrelsen om enhver forandring i sine forhold, som kan formodes at medføre nedsættelse eller bortfald af ydelsen, ligesom forsikringsselskabet, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring eller Arbejdsskadestyrelsen skal være opmærksom på, om der indtræder sådanne forandringer i modtagerens forhold.

§ 48. Er en efterladt ikke anset for erstatningsberettiget efter § 24, stk. 1, kan den pågældende inden for en frist på 5 år fra modtagelsen af afgørelsen herom anmode om at få erstatningsspørgsmålet genoptaget. På samme måde kan en efterladt, der har fået tilkendt erstatning efter § 24, stk. 1, jf. stk. 2, inden for en frist på 5 år efter ydelsens ophør anmode om at få erstatningsspørgsmålet genoptaget med henblik på tilkendelse af yderligere, tidsbestemt løbende ydelse.

Klageadgang

§ 49. Arbejdsskadestyrelsens afgørelser efter § 45 kan indbringes for Ankestyrelsen af

- 1) tilskadekomne eller dennes efterladte,
- 2) forsikringsselskabet i sager om ulykker,
- 3) Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring i sager om erhvervssygdomme og
- 4) arbejdsgiveren, for så vidt angår afgørelser om anerkendelse af arbejdsskader.

Stk. 2. Klage efter stk. 1 skal indgives inden 4 uger efter, at klageren, jf. stk. 1, nr. 2-4, har modtaget afgørelsen. For tilskadekomne eller efterladte, jf. stk. 1, nr. 1, er fristen 6 uger. Opholder tilskadekomne eller de efterladte sig uden for Europa, er fristen 3 måneder.

Stk. 3. Ankestyrelsen kan se bort fra overskridelse af klagefristerne, når der er særlig grund hertil.

Stk. 4. I det omfang arbejdsgiveren, forsikringsselskabet eller Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring indbringer Arbejdsskadestyrelsens afgørelse for Ankestyrelsen, har klagen opsættende virkning.

Stk. 5. Arbejdsskadestyrelsen videregiver ved afgørelsen af anerkendelsesspørgsmålet i arbejdsskadesagen oplysning om tilskadekomnes diagnose til arbejdsgiveren.

Stk. 6. Inden Ankestyrelsen behandler en klage efter stk. 1, skal Arbejdsskadestyrelsen vurdere, om der er grundlag for at give klageren helt eller delvist medhold. Klagen sendes derfor til Arbejdsskadestyrelsen.

Stk. 7. Kan Arbejdsskadestyrelsen ikke give klageren medhold, sendes klagen med begrundelsen for afgørelsen og genvurderingen videre til Ankestyrelsen.

Stk. 8. De regler for behandling af klagesager, der er udstedt i medfør af § 44, stk. 9, i lov om arbejdsskadesikring, finder tilsvarende anvendelse for afgørelser efter denne lov.

§ 50. Klager over Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings eller Arbejdsmarkedets Tillægspensions afgørelser efter denne lov kan inden for en frist på 4 uger fra den dag, hvor afgørelsen er meddelt, indbringes for det i henhold til lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension § 28 nedsatte ankenævn.

§ 51. Forsikring & Pension har ankeadgang som nævnt i § 49 i sager om arbejdsulykker, som af Arbejdsskadestyrelsen henføres under § 52, stk. 6, og § 56.

Kapitel 9

Den sikringspligtige arbejdsgiver og selvstændige erhvervsdrivende, der sikrer sig efter loven

§ 52. Enhver arbejdsgiver, som i sin tjeneste beskæftiger personer som nævnt i § 2, har sikringspligt efter loven for disse personer, jf. dog stk. 5 og 6. Arbejdsgiveren opfylder sin sikringspligt ved at tegne forsikring mod følgerne af arbejdsulykker, jf. § 54, og tilslutte sig Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring mod følgerne af erhvervssygdomme, jf. § 60.

Stk. 2. Selvstændige erhvervsdrivende sikrer egen person efter loven ved at tegne forsikring mod følgerne af arbejdsulykker, jf. § 54, og tilslutte sig Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring mod følgerne af erhvervssygdomme, jf. § 60.

Stk. 3. Reder for et skib under grønlandsk flag har sikringspligt for enhver person omfattet af § 2, der er antaget til efter skibsførerens anvisninger at udføre arbejde om bord på skibet, uanset om den pågældende er ansat eller aflønnet af andre end rederen, og uanset om arbejdet vedrører andet end skibets drift.

Stk. 4. Selvstændige erhvervsdrivende, der opfylder betingelserne i regler udstedt i medfør af § 69, kan opfylde deres sikringspligt for de ansatte samt i det omfang, de personligt deltager i virksomheden, sikre deres egen person ved tilmelding til gruppeforsikringen, jf. § 67. Sikringen under gruppeforsikringen omfatter også bibeskæftigelse, der har relation til hovederhvervet.

Stk. 5. Staten, Grønlands Selvstyre og kommunerne har ikke pligt til at tegne forsikring mod følgerne af arbejdsulykker, jf. § 54.

Stk. 6. Sikringspligten omfatter ikke medhjælp under arbejde i privat husholdning eller under udførelse af privat tjeneste, hvis den samlede beskæftigelse herved ikke overstiger 400 timer i et kalenderår. Udgifter ved arbejdsulykker, der overgår sådan medhjælp, betales forskudsvis af Arbejdsska-

destyrelsen og fordeles for hvert kalenderår på alle forsikringsselskaber, som tegner arbejdsskadeforsikringer i Grønland. Udgifterne fordeles efter regler fastsat af Arbejdsskadestyrelsen i samarbejde med Finanstilsynet efter § 48, stk. 6, 3. pkt., i lov om arbejdsskadesikring. Udgifter ved erhvervssygdomme, der overgår sådan medhjælp, betales af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring. Arbejdsskadestyrelsen underretter Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring om branchetilhørsforhold under hensyn til arten af påvirkningerne, intensiteten og den tidsmæssige udstrækning heraf. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring henfører herefter udgifterne til en branche.

§ 53. Ved ulykker betales udgifterne af den sikringspligtige arbejdsgivers forsikringsselskab eller gruppeforsikringen. Ved erhvervssygdomme betales udgifterne af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring. Det samme gælder, når der er tale om frivillig sikring efter § 52, stk. 2. Arbejdsskadestyrelsen underretter Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring om branchetilhørsforhold under hensyn til påvirkningernes art, intensitet og tidsmæssige udstrækning. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring henfører udgifterne til en branche.

Stk. 2. Sikringspligtig arbejdsgiver for tilskadekomne er den arbejdsgiver, i hvis virksomhed eller tjeneste arbejdsskaden er sket, jf. dog stk. 3 og § 52, stk. 3 og 6. Kan arbejdsskaden henføres til flere arbejdsgivere, træffer Arbejdsskadestyrelsen afgørelse om, hvilken arbejdsgiver der er sikringspligtig.

Stk. 3. Sikringspligtig arbejdsgiver for tilskadekomne og frivilligt sikrede, der har pådraget sig en erhvervssygdom, er arbejdsgiveren i den virksomhed, hvor tilskadekomne senest før sygdommens påvisning har været udsat for skadelige påvirkninger, der antages at have medført den pågældende sygdom. Det gælder dog ikke, hvis det godtgøres, at sygdommen skyldes arbejde i en anden virksomhed.

Stk. 4. Hvis en sikringspligtig arbejdsgiver efter stk. 3 ikke med rimelig sandsynlighed kan udpeges, eller hvis virksomheden er ophørt, henfører Arbejdsskadestyrelsen skaden til en branche. Arbejdsskadestyrelsens afgørelse om branchetilhørsforhold træffes efter en konkret vurdering af, i hvilken branche den tilskadekomne eller frivilligt sikrede især har været udsat for de påvirkninger, der antages at have medført den pågældende sygdom. Ved vurderingen indgår påvirkningernes art, intensitet og tidsmæssige udstrækning.

Stk. 5. Når en skade er indtruffet som følge af sikrede personers forsøg på redning af menneskeliv, jf. § 4, stk. 2, nr. 3, refunderes forsikringsselskabets eller Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings ydelser af statskassen.

Stk. 6. Hvis en person, der ikke i øvrigt er sikret efter loven, pådrager sig skade ved forsøg på redning af menneskeliv, jf. § 4, stk. 2, nr. 4, betaler statskassen ydelserne efter loven.

Stk. 7. I de tilfælde, der omfattes af stk. 5 og 6, beregnes tilskadekomnes årsløn efter lovens almindelige regler.

Stk. 8. Ved skader, der er en følge af udøvelse af borgerlige eller kommunale ombud, betaler staten, selvstyret og kommunerne ydelser efter loven ved ulykker. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring betaler ydelserne efter loven for sådanne skader ved erhvervssygdomme.

Kapitel 10

Sikringspligt

Tegning af forsikring

§ 54. Sikringspligtige arbejdsgivere, jf. § 52, stk. 1 og 3, og frivilligt sikrede efter § 52, stk. 2, skal overføre deres risiko for ulykker til et forsikringsselskab, der tegner ulykkesforsikring efter denne lov, medmindre de er medlemmer af gruppeforsikringen, jf. §§ 67-69.

§ 55. En arbejdsgiver, der har undladt at tegne den lovpligtige forsikring eller at holde en sådan forsikring i kraft, skal betale et beløb svarende til den præmie, der skulle have været betalt til et forsikringsselskab. Arbejdsskadestyrelsen træffer afgørelse om beløbets størrelse. Beløbet indbetales til Arbejdsskadestyrelsen og godskrives alle forsikringsselskaber, som tegner arbejdsulykkesforsikring i Grønland, efter regler fastsat af Arbejdsskadestyrelsen i samarbejde med Finanstilsynet i medfør af § 51 i lov om arbejdsskadesikring. Betaler arbejdsgiveren ikke det skyldige beløb, kan beløbet inddrives efter reglerne i kapitel 7 i retsplejelov for Grønland.

§ 56. Hvis der foreligger en arbejdsulykke og arbejdsgiveren har undladt at opfylde sin sikringspligt ved at tegne forsikring, betaler Arbejdsskadestyrelsen forskudsvis de udgifter, der er nævnt i § 10, § 39, stk. 3 og 4, og §§ 43 og 64.

Stk. 2. Arbejdsgiveren skal refundere Arbejdsskadestyrelsen de udbetalte beløb, jf. stk. 1, medmindre Arbejdsskadestyrelsen skønner, at der har foreligget sådanne undskyldende omstændigheder, at den pågældende helt eller delvis bør fritages for betaling. Arbejdsskadestyrelsen kan inddrive beløbet efter reglerne om tvangsfuldbyrdelse af pengekrav i afsnit VIII i retsplejelov for Grønland.

Stk. 3. Arbejdsskadestyrelsen kan, i det omfang det skønnes rimeligt, eftergive arbejdsgiveren beløbet.

Stk. 4. De beløb, som Arbejdsskadestyrelsen har udbetalt efter stk. 1, fordeles efter reglerne i § 52, stk. 6, 2. og 3. pkt., med fradrag af eventuelt refunderet beløb efter stk. 2, på alle forsikringsselskaber, som tegner arbejdsulykkesforsikring i Grønland.

Stk. 5. Hvis den virksomhed, hvor arbejdsulykken er indtruffet, er ophørt og det ikke er muligt at udpege et forsikringsselskab, finder reglerne i stk. 1 og 4 tilsvarende anvendelse.

§ 57. Når et forsikringsselskab har overtaget en sikringspligtig arbejdsgivers eller selvstændig erhvervsdrivendes risiko, jf. § 54, hæfter selskabet, selv om det ved forsikringsaftalen er gået ud fra urigtige forudsætninger om forsikringsansvarets art og omfang.

§ 58. I mangel af rettidig betaling af præmie for lovpligtig arbejdsskadeforsikring kan forsikringsselskabet inddrive beløbet efter reglerne om tvangsfuldbyrdelse af pengekrav i afsnit VIII i retsplejelov for Grønland.

§ 59. Hvis en bestand af arbejdsulykkesforsikringer tages under administration i Arbejdsskadestyrelsen i medfør af § 250, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed eller i medfør af § 275, stk. 2, i anordning nr. 1252 af 15. december 2004 om

ikrafttræden for Grønland af lov om finansiel virksomhed, skal alle skader, der anmeldes til forsikringsselskabet efter datoen for forsikringsselskabets ophør, sendes til Arbejdsskade styrelsen. Samtidig overdrages til Arbejdsskade styrelsen de kapitaler, som selskabet har reserveret i henhold til lov om finansiel virksomhed, og som vedrører selskabets bestand af forsikringer efter loven på ophørstidspunktet.

Stk. 2. De udgifter, der følger af forsikringsbestandens administration, betales forskudsvis af Arbejdsskade styrelsen og fordeles efter de regler, der er udstedt i medfør af § 48, stk. 6, 3. pkt., i lov om arbejdsskadesikring, for hvert kalenderår på alle forsikringsselskaber, som tegner arbejdsulykkesforsikring i Grønland. De overdragne kapitaler fordeles efter samme regler.

Tilslutning til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring

§ 60. Sikringspligtige arbejdsgivere, jf. § 52, og frivilligt sikrede efter § 52, stk. 2, skal betale bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, jf. § 66, med mindre de er medlemmer af gruppeforsikringen, jf. §§ 67-69.

Stk. 2. Når Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring har overtaget en sikringspligtig arbejdsgivers eller selvstændig erhvervsdrivendes risiko, hæfter Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, selv om den ved fastsættelsen af bidraget er gået ud fra urigtige forudsætninger om risikoens art og omfang.

Stk. 3. Den sikringspligtige, forsikringsselskabet og offentlige myndigheder skal efter anmodning give Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring oplysninger af betydning for fastsættelse af bidrag efter loven. Det samme gælder frivilligt sikrede efter § 52, stk. 2. Pligten til at udlevere oplysninger til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring gælder ikke i det omfang, der efter anden lovgivning er fastsat en særlig tavshedspligt.

Stk. 4. Til brug ved bidragsopkrævning og behandling af anmeldelser af erhvervssygdomme har Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring elektronisk adgang til stamoplysninger i Arbejdsmarkedets Tillægspensions arbejdsgiver- og personregistre, til oplysninger om arbejdsgivernes indbetalte ATP-bidrag i Arbejdsmarkedets Tillægspensions opkrævningsregister samt til arbejdsgiverrelationer og indbetalte ATP-bidrag på personniveau i Arbejdsmarkedets Tillægspensions lønmodtagerregister.

§ 61. Bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring fastsætter de nærmere regler om betaling af bidrag, herunder om frist for betalingen. Det kan ved disse regler bestemmes, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring opkræver et ekspeditionsgebyr ved påkrav på grund af manglende betaling og kan give henstand med betaling samt eftergive bidrag, renter og ekspeditionsgebyr.

Stk. 2. Sker betaling af bidrag ikke rettidigt, skal den sikringspligtige og den frivilligt sikrede efter § 52, stk. 2, fra forfaldsdagen betale renter af bidraget med den rentesats, der til enhver tid er fastsat efter lov om renter ved forsinket betaling m.v.

Stk. 3. Hvis bidrag ikke betales rettidigt, kan Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring inddrive det skyldige beløb

efter reglerne om tvangsfuldbyrdelse af pengekrav i afsnit VIII i retsplejelov for Grønland.

Stk. 4. Krav, der tilkommer Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring i medfør af dette kapitel, forældes efter reglerne i lov nr. 274 af 22. december 1908 om forældelse af visse fordringer, jf. lov nr. 104 af 31. marts 1965 om ikrafttrædelse for Grønland af visse formueretlige love m.v.

Stk. 5. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring kan indhente de oplysninger hos grønlandske skattemyndigheder og andre selvstyremyndigheder om den sikringspligtige og den frivilligt sikrede efter § 52, stk. 2, som er nødvendige for at varetage inddrivelsen af skyldige bidrag, renter og ekspeditionsgebyr, herunder oplysninger om indkomst- og formueforhold.

§ 62. Hvis der foreligger en erhvervssygdom og den sikringspligtige arbejdsgiver ikke har betalt bidrag, betaler Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring forskudsvis de udgifter, der er nævnt i § 10, § 39, stk. 3 og 4, og §§ 43 og 64.

Stk. 2. Arbejdsgiveren skal refundere Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring de udbetalte beløb, jf. stk. 1, med mindre Arbejdsskade styrelsen skønner, at der har foreligget sådanne undskyldende omstændigheder, at den pågældende helt eller delvis bør fritages for betaling.

Stk. 3. Arbejdsskade styrelsen kan, i det omfang det skønnes rimeligt, eftergive arbejdsgiveren beløbet.

Stk. 4. De beløb, som Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring har udbetalt efter stk. 1, fordeles med fradrag af eventuelt refunderet beløb efter stk. 2 efter reglerne i § 52, stk. 6, 4.-6. pkt.

Stk. 5. Hvis refusionskrav efter stk. 2 og renter heraf efter § 65 ikke betales rettidigt, kan Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring inddrive de skyldige beløb efter reglerne om tvangsfuldbyrdelse af pengekrav i afsnit VIII i retsplejelov for Grønland. § 61, stk. 5, finder tilsvarende anvendelse.

Fastsættelse af det samlede bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring

§ 63. Reglerne i §§ 58-58 c i lov om arbejdsskadesikring om fastsættelse af det samlede bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring finder tilsvarende anvendelse for arbejdsgivere, der er sikringspligtige efter denne lov.

Fælles bestemmelser om betaling for administration og forrentning

§ 64. Forsikringsselskaber, der tegner arbejdsulykkesforsikring, og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring skal betale for Arbejdsskade styrelsens og Ankestyrelsens administration af de forhold, der er omfattet af loven, og som vedrører de pågældende. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler for betalingen og opkrævningen heraf. Taksternes størrelse bekendtgøres årligt af direktøren for Arbejdsskade styrelsen.

Stk. 2. Arbejdsskade styrelsens direktør kan pålægge de forsikringsselskaber, der er nævnt i stk. 1, og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring at tilvejebringe statistiske oplysninger og lignende.

§ 65. De beløb, der forskudsvis er udlagt af Arbejdsskadeanstaltens styrelse efter § 30, stk. 2, § 52, stk. 6, og § 56, stk. 1 og 5, eller af Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring efter § 62, forrentes med en årlig rente, der svarer til gennemsnittet af den dag til dag-pengemarkedsrente, der er opgjort af Nationalbanken. Renten beregnes efter regler fastsat af Arbejdsskadeanstaltens styrelses direktør efter § 60, stk. 1, i lov om arbejdsskadesikring.

Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring

§ 66. Reglerne om Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring i kapitel 11 i lov om arbejdsskadesikring finder tilsvarende anvendelse for så vidt angår sammensætning, opgaver, administration, aktuarmæssige forhold, årsregnskab og revision, investeringsregler og tilsyn.

Gruffeforsikringen

§ 67. Arbejdsskadeanstaltens styrelse er sikringsgiver for en gruppeforsikring for de arbejdsgivere samt deres ansatte, herunder medarbejdende ægtefæller, der er nævnt i § 52, stk. 4.

Stk. 2. Ejere af skibe på 15 meter og derover kan ikke være medlemmer af gruppeforsikringen.

Stk. 3. § 57 finder tilsvarende anvendelse for gruppeforsikringen.

§ 68. Størrelsen af præmien for de personer, der er omfattet af gruppeforsikringen, fastsættes af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra Arbejdsskadeanstaltens styrelse og efter forhandling med Grønlands Selvstyre.

Stk. 2. Såfremt de indbetalte præmier ikke kan dække erstatningsforpligtelserne, afholdes det manglende beløb af staten.

Stk. 3. Staten yder tilskud til nedsættelse af gruppeforsikringspræmien for virksomheder, der drives af enkeltpersoner. Tilskuddet ydes såvel til sikring af arbejdsgiverens egen person som til sikring af ansatte i virksomheden.

Stk. 4. Tilskuddet, jf. stk. 3, der udgør 2/5 af præmien, udbetales efter regler, der fastsættes af Arbejdsskadeanstaltens styrelses direktør.

§ 69. Arbejdsskadeanstaltens styrelses direktør fastsætter efter forhandling med Grønlands Selvstyre regler om, hvilke selvstændige erhvervsdrivende der kan være medlemmer af gruppeforsikringen, samt om optagelse i gruppeforsikring, opkrævning af præmie og opsigelse.

Kapitel 11

Forskellige bestemmelser

§ 70. Ydelser i henhold til loven kan ikke danne grundlag for regreskrav mod en skadevolder, der har pådraget sig erstatningspligt over for tilskadekomne eller deres efterladte. Tilskadekomnes eller de efterladtes krav mod den erstatningsansvarlige nedsættes i det omfang, der er betalt eller er pligt til at betale ydelser til de pågældende efter denne lov.

§ 71. Aftaler mellem sikringspligtige og de berettigede er ugyldige, når de går ud på eller fører til, at bestemmelser i loven ikke skal gælde, eller at de berettigede skal udrede en forsikringspræmie til et forsikrings selskab eller et bidrag til

Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring, som efter loven påhviler den sikringspligtige, eller at pligtige ydelser ikke skal beregnes efter loven. Ligeledes er aftaler om tilbageholdelse i løn i anledning af sikring efter loven ugyldige.

§ 72. Efter overenskomst med andre stater kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om, i hvilket omfang lovens bestemmelser eller bestemmelserne i den fremmede stats tilsvarende lovgivning skal anvendes på forhold, der reguleres i loven.

§ 73. Ansatte i Arbejdsskadeanstaltens styrelse, herunder ansatte lægekonsulenter, må ikke være ansat i eller tage del i ledelsen af et forsikrings selskab eller Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring.

§ 74. Efter anmodning kan Arbejdsskadeanstaltens styrelse under anvendelse af denne lovs bestemmelser i øvrigt afgive udtalelser om spørgsmål vedrørende personskade, der ikke er omfattet af loven. Arbejdsskadeanstaltens styrelse kan tillige afgive udtalelser efter § 10 i anordning om ikrafttræden af lov om erstatningsansvar i Grønland.

Stk. 2. For sådanne udtalelser betales et beløb, der fastsættes af Arbejdsskadeanstaltens styrelses direktør.

§ 75. En sikringspligtig arbejdsgiver, der undlader at tegne forsikring eller tilslutte sig Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring, kan pålægges bødeansvar.

Stk. 2. En sikringspligtig arbejdsgiver, der undlader at holde forsikringen i kraft eller betale bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring, kan pålægges bødeansvar.

Stk. 3. En sikringspligtig arbejdsgiver, der ikke rettidigt anmelder en indtruffet arbejdsskade eller ikke medvirker ved sagsoplysningen af en anmeldt arbejdsskade, jf. kapitel 7, kan pålægges bødeansvar.

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelsselskaber, anpartsselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

Stk. 5. Er overtrædelserne begået af den danske stat, Grønlands Selvstyre, en kommune eller kommunalt fællesskab, kan der pålægges staten, Grønlands Selvstyre, kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

Kapitel 12

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 76. Loven træder i kraft den 1. januar 2011.

Stk. 2. Loven anvendes på

- 1) arbejdsulykker, der indtræder den 1. januar 2011 eller senere, og
- 2) erhvervs sygdomme, der anmeldes den 1. januar 2011 eller senere.

Stk. 3. Samtidig med denne lovs ikrafttræden ophæves anordning nr. 991 af 3. oktober 2008 om ikrafttræden af lov om arbejdsskadesikring i Grønland.

Stk. 4. Anordningen, jf. stk. 3, anvendes fortsat på

- 1) ulykkestilfælde, der er indtruffet før den 1. januar 2011, og
- 2) erhvervs sygdomme anmeldt før den 1. januar 2011.

Stk. 5. Ved lovens ikrafttræden reguleres beløbene i §§ 22, 23 og § 28, stk. 3, 4 og 5, samt § 77, i overensstemmelse med § 29. Arbejdsskadestyrelsens direktør bekendtgør, hvilke reguleringer der skal finde sted.

§ 77. Dagpenge og løbende rente efter anordning nr. 42 af 2. februar 1962 om ikrafttræden af lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde i Grønland, fastsættes til 197,8 pct. af grundrenten pr. 1. april 1984, jf. § 44 B, i anordning nr. 103 af 19. marts 1984.

Stk. 2. Dagpenge og løbende ydelse for skader indtruffet mellem den 1. januar 1980 og den 31. marts 1984 efter anordning nr. 558 af 28. december 1979 om ikrafttræden af lov om arbejdsskadeforsikring i Grønland, fastsættes til 197,8 pct. af grundydelsen pr. 1. april 1984, jf. § 44 A, i anordning nr. 103 af 19. marts 1984.

Stk. 3. Dagpenge og løbende ydelse for skader indtruffet mellem den 1. april 1984 og den 31. marts 1988 efter anordning nr. 558 af 28. december 1979 om ikrafttræden af lov om arbejdsskadeforsikring i Grønland, fastsættes til 197,8 pct. af den løbende ydelse, der svarer til grundlønnen.

Stk. 4. Dagpenge og løbende ydelse efter anordning nr. 145 af 16. marts 1988 om ikrafttræden af lov om arbejdsskadeforsikring i Grønland, fastsættes til 197,8 pct. af den løbende ydelse, der svarer til grundlønnen.

Stk. 5. Dagpenge og løbende ydelse efter anordning nr. 818 af 11. september 1996 om ikrafttræden af lov om sikring mod følger af arbejdsskade i Grønland, fastsættes til 197,8 pct. af den løbende ydelse, der svarer til grundlønnen.

Stk. 6. Dagpenge og løbende ydelse efter anordning nr. 273 af 24. april 2001 om ikrafttræden af lov om sikring mod følger

af arbejdsskade i Grønland, fastsættes til 197,8 pct. af den løbende ydelse, der svarer til grundlønnen.

Stk. 7. Dagpenge og løbende ydelser efter anordning nr. 991 af 3. oktober 2008 om ikrafttræden af lov om arbejdsskadeforsikring i Grønland, fastsættes til 108,1 pct. af den løbende ydelse, der svarer til grundlønnen.

Stk. 8. Dagpenge, renter og løbende ydelser, jf. stk. 1-7, reguleres efter denne lovs § 29.

§ 78. De bekendtgørelser, som er udstedt i medfør af anordning nr. 273 af 24. april 2001 om ikrafttræden af lov om sikring mod følger af arbejdsskade i Grønland og anordning nr. 991 af 3. oktober 2008 om ikrafttræden af lov om arbejdsskadesikring i Grønland, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller ændres.

§ 79. En sikringspligtig forsikringstager kan ikke opsige en forsikring, som er tegnet efter anordning nr. 991 af 3. oktober 2008, på grund af en forhøjelse af præmien, som alene er begrundet i en forøgelse af udgifterne, der er en følge af denne lov.

§ 80. I lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 848 af 7. september 2009, som senest ændret ved lov nr. 718 af 25. juni 2010, foretages følgende ændring:

1. § 90 affattes således:

»§ 90. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.«

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
 - 1.1. Lovforslagets formål
 - 1.2. Lovforslagets baggrund
2. Historisk om arbejdsskadesikringen i Grønland
3. Den nuværende arbejdsskadeordning i Grønland
 - 3.1. Regelgrundlaget
 - 3.2. Administrationen
4. Lovforslagets indhold i hovedtræk
5. Oversigt over lovforslaget
6. De væsentligste ændringer af den gældende retstilstand i forhold til gældende anordning
 - 6.1. Sikrede efter loven, der, efter at en arbejdsskade er indtruffet, bosætter sig uden for Grønland
 - 6.1.1. Gældende ret
 - 6.1.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser
 - 6.1.3. Lovforslagets indhold
 - 6.2. Erstatning for udgifter til behandling på private hospitaler og klinikker
 - 6.2.1. Gældende ret
 - 6.2.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser
 - 6.2.3. Lovforslagets indhold
 - 6.3. En fast dagpengesats for den særlige grønlandske dagpengeordning
 - 6.3.1. Gældende ret
 - 6.3.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser
 - 6.3.3. Lovforslagets indhold
 - 6.4. Tillæg til årslønningen for selvstændige erhvervsdrivende i gruppeforsikringen
 - 6.4.1. Gældende ret
 - 6.4.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser
 - 6.4.3. Lovforslagets indhold
 - 6.5. Justering af gruppeforsikringen
 - 6.5.1. Gældende ret
 - 6.5.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser
 - 6.5.3. Lovforslagets indhold
7. Økonomiske konsekvenser for det offentlige
 - 7.1. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet
 - 7.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet
8. Administrative konsekvenser for borgerne
9. Miljømæssige konsekvenser
10. Forholdet til EU-retten
11. Høring
12. Sammenfatning af lovforslagets konsekvenser

1. Indledning

Regelgrundlag for arbejdsskadeområdet i Grønland er anordning nr. 991 af 3. oktober 2008 om ikrafttræden af lov om arbejdsskadesikring i Grønland. Anordningen er udfærdiget i medfør af anordningshjemlen i § 90 i arbejdsskadesikringsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 848 af 7. september 2009, der indeholder en hjemmel til at sætte lov om arbejdsskadesikring i kraft i Grønland med

de ændringer, som følger af de særlige grønlandske forhold.

1.1. Lovforslagets formål

Regeringen fremsætter nærværende lovforslag for at tilvejebringe et mere fleksibelt regelgrundlag for arbejdsskadesikringen i Grønland. Ved forslaget videre-

føres reglerne i den gældende anordning med enkelte tilpasninger til de grønlandske forhold. Reglerne i lovforslaget er fortsat i vidt omfang baseret på reglerne i arbejdsskadesikringsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 848 af 7. september 2009. Forslaget om at forankre den grønlandske arbejdsskadesikring i en lov i stedet for som hidtil i en anordning skal gøre det muligt at implementere aktuelle og fremtidige ønsker fra grønlandsk side til ændringer i retstilstanden, uafhængigt af, om der samtidigt foretages ændringer i lov om arbejdsskadesikring.

1.2. Lovforslagets baggrund

En lov om arbejdsskadesikring i Grønland vil give mulighed for en hensigtsmæssig og fleksibel tilpasning af reglerne om arbejdsskadesikring til de grønlandske forhold, uafhængigt af fremtidige ændringer af lov om arbejdsskadesikring. En lov om arbejdsskadesikring vil tillige give mulighed for at fravige den danske lov i større omfang, end det er muligt inden for rammerne af den hjemmel, der findes i den danske lov til at udstede anordninger.

Hidtil har arbejdsskadesikringen i Grønland hvilet på anordninger om ikrafttræden af de gennem tiderne skiftende danske love om arbejdsskadesikring. En lov om arbejdsskadesikring i Grønland, som administreres af Arbejdsskadestyrelsen af en lokal enhed i Nuuk, er en mere hensigtsmæssig løsning indtil det tidspunkt, hvor Grønlands Selvstyre ønsker at overtage arbejdsskadeområdet. Dette ses fra grønlandsk side ikke som aktuelt for tiden.

Formålet med forslaget om at indføre en lov om arbejdsskadesikring i Grønland er således at skabe et mere fleksibelt retsgrundlag for arbejdsskadesikringen i Grønland.

2. Historisk om arbejdsskadesikringen i Grønland

Regelgrundlaget for arbejdsskadesikringen i Grønland har siden 1962 været anordninger om ikrafttræden af de gennem tiden gældende danske arbejdsskadelove. Anordningerne har sat den danske lovgivning i kraft med de ændringer, der var behov for af hensyn til de særlige grønlandske forhold.

Den første lov, der blev sat i kraft, var lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde fra 1933 (ulykkesforsikringsloven). Denne lov, som blev sat i kraft ved anordning nr. 42 fra 1962, indeholdt blandt andet regler om dagpenge ved arbejdsskade samt regler om særlige forsikringsordninger for visse erhverv, som i tilpasset form blev overført til anordningen.

Disse elementer har siden været en del af den grønlandske arbejdsskadesikring, selv om de med tiden udgik af den danske arbejdsskadesikring. Således udgik dagpengeordningen af lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde i 1973, mens de særlige forsikringsordninger for søfarende, fiskere m.v. udgik af den danske ordning i 1994.

Administrationen af arbejdsskadesikringen i Grønland har fra starten været varetaget af lokale institutioner, jf. betænkning 285 1961 vedrørende ulykkesforsikring i Grønland, side 23–25. Denne betænkning lå til grund for anordning nr. 42 af 2. februar 1962, hvorved Det Grønlandske Nævn for Ulykkesforsikring blev oprettet, jf. anordningens § 9.

Man valgte i forbindelse med den første anordning at oprette et nævn med landsdommeren for Grønland som formand, foruden landslægen i Grønland, samt 3 medlemmer udpeget af landsrådet, herunder en repræsentant for de forsikrede og en repræsentant for arbejdsgiverne. Udgifterne ved nævnets arbejde blev afholdt af statskassen.

Nævnet blev nedlagt ved anordning nr. 991 af 3. oktober 2008. Ved anordningen kodificeredes den i praksis gældende ordning, hvorefter Nævnets sekretariat stod for sagsbehandlingen og traf afgørelse i sagerne. Sekretariatet blev samtidigt omorganiseret til en selvstændig administrativ enhed, kaldet Center for Arbejdsskadesikring, men fortsat med personale ansat af selvstyret.

3. Den nuværende arbejdsskadeordning i Grønland

3.1. Regelgrundlaget

Den nugældende anordning er anordning nr. 991 af 3. oktober 2008, som satte lov nr. 422 af 10. juni 2003 om arbejdsskadesikring i kraft i Grønland med virkning fra 1. januar 2009 med de ændringer, der følger af de særlige grønlandske forhold. Anordningen indeholder fortsat regler om dagpenge ved arbejdsskade samt om en gruppeforsikring for fiskere og fangere m.v., selv om der ikke længere findes regler herom i lov om arbejdsskadesikring.

På visse områder afviger den gældende anordning fra lov om arbejdsskadesikring. Det drejer sig blandt andet om retten til dagpenge ved arbejdsskade, en særlig gruppeforsikringsordning for de små oprindelige erhverv, en særlig anmeldprocedure og længere frister for afgørelser. De enkelte afvigelser er beskrevet i de specielle bemærkninger til lovforslaget.

3.2. Administrationen

Administrationen af arbejdsskadesikringen i Grønland varetages af Center for Arbejdsskadesikring, der er en enhed under selvstyret. Center for Arbejdsskadesikring er placeret under Styrelsen for Råd og Nævn under Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked.

Center for Arbejdsskadesikring varetager administrationen af arbejdsskadesikringen i Grønland på grundlag af delegation fra Arbejdsskadestyrelsen. Arbejdsskadestyrelsen fører tilsyn med Centrets administration. Tilsynet udøves på grundlag af en samarbejdsaftale, der er indgået mellem Departementet for Erhverv, Arbejdsmarked og Erhvervsuddannelser ved Styrelsen for Råd og Nævn og Arbejdsskadestyrelsen i 2008.

Denne ordning er indført med virkning af 1. januar 2009 med hjemmel i § 46 i den gældende anordning.

Som et led i aftalen skal Center for Arbejdsskadesikring to gange årligt tilsende Arbejdsskadestyrelsen nøgletal vedrørende:

- Antallet af anmeldte sager fordelt på sager om ulykker og erhvervsulykker
- Antallet af verserende sager
- Antallet af sager, der ikke er afgjort inden for 1-årsfristen, jf. anordningens § 16
- Antallet af sager, der ikke er afgjort inden for 2-årsfristen, jf. anordningens § 16
- Antal afgørelser fordelt på typer og erstatningsstørrelser
- Indbetalte præmier til Gruppeforsikringen, herunder antallet af udsendte rykkere

Formålet er at gøre det muligt for Arbejdsskadestyrelsen i tide at foretage de nødvendige skridt til sikring af en effektiv administration. Arbejdsskadestyrelsen og Center for Arbejdsskadesikring mødes en gang om året, hvor samarbejdsaftalen kan justeres ved behov.

Center for Arbejdsskadesikring er delvist selvfinansierende i kraft af administrationsgebyrer, som betales af forsikringsselskaberne og af Arbejdsmarkedets Erhvervsulykkesikring for behandlingen af sager om arbejdsskadesikring. Indtægterne fra administrationsgebyrer udgjorde i 2008 1,24 millioner kr. Der ydes tillige et tilskud fra staten til driften af Center for Arbejdsskadesikring. Tilskuddet udgjorde i 2009 ca. 1,6 millioner kr.

3.3 Administrationen fremover

Samtidigt med, at lovforslaget træder i kraft, vil Center for Arbejdsskadesikring blive indlemmet i Arbejdsskadestyrelsen, som derved får en lokal enhed med sæde i Nuuk.

Det er væsentligt, at administrationen af arbejdsskadesikringen fortsat er forankret i Grønland og fortsat varetages af personale med lokalt kendskab. Der er derfor fortsat behov for en lokal administration, som skriver, taler og forstår grønlandsk, og som kan modtage anmeldelser og henvendelser samt forestå sagsoplysning m.v.

Det nuværende personale i Center for Arbejdsskadesikring vil blive ansat i Arbejdsskadestyrelsen, og der vil blive udarbejdet planer for en betryggende overgang til ansættelse i Arbejdsskadestyrelsen. Personalet vil blive inddraget i planlægningen af overgangen. Det forudsættes, at overførelsen af personale fra Center for Arbejdsskadesikring til Arbejdsskadestyrelsen vil ske efter landstingsforordningen om arbejdstageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse. Det forudsættes videre, at der indgås aftale mellem Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked og Arbejdsskadestyrelsen herom.

Centret modtager fra den danske stat et tilskud på finansloven for 2010 på 1.657.375 kr. Derudover modtager centret en betaling for de sager, der anmeldes til centret. Der anvendes for de sager, der anmeldes til centret, de samme takster som i Danmark. Med et forventet antal anmeldelser i 2010 på ca. 400 sager til en gennemsnitlig takst på ca. 3.500 kr. svarer det til årlige indtægter på ca. 1,4 mio. kr.

Arbejdsskadestyrelsen forventer, at styrelsens omkostninger ved administrationen af området vil kunne ske inden for de samme økonomiske rammer. Det vil sige, at styrelsen forventer at kunne administrere området med en tilsvarende bevilling på finansloven samt med de indtægter, der opkræves for behandlingen af sagerne.

Arbejdsskadestyrelsen får en udgiftsbevilling på 1,7 mio. kr. samt en indtægtsbevilling på 1,4 mio. kr. på finansloven for 2011.

4. Lovforslagets indhold i hovedtræk

Lovforslaget bygger på den nugældende anordning 991 af 3. oktober 2008. Anordningen satte lov nr. 422 af 2003 om arbejdsskadesikring med senere ændringer i kraft i Grønland med virkning fra 1. januar 2009.

Der foreslås i lovforslaget en ordning for arbejdsskadesikring i Grønland, som svarer til den nugældende ordning i Grønland, som ligger tæt op ad ordningen i Danmark, idet der dog også fremover vil være mulighed for at tilkende dagpenge efter den grønlandske ordning.

Lovforslaget indeholder således de samme regler om sagsbehandling, om anerkendelse af skader og om udmåling af erstatning som den danske lov om arbejdsskadesikring. Dermed kan den eksisterende praksis efter lov

om arbejdsskadesikring anvendes på sager om arbejdsskader i Grønland på disse områder.

Det foreslås i lovforslaget, at ansvaret for administrationen i Grønland skal ligge hos Arbejdsskadestyrelsen med Beskæftigelsesministeriet som ressortministerium. Det betyder, at det personale, som varetager administrationen af den nugældende anordning om arbejdsskadesikring i Grønland i Center for Arbejdsskadesikring i Grønland, overgår til ansættelse i Arbejdsskadestyrelsen.

I lovforslaget medtages enkelte ændringer af den gældende retstilstand ifølge anordningen, jf. nedenfor under pkt. 5.

Det gælder et forslag om en udvidet adgang til at betale for behandling på private hospitaler og klinikker, jf. forslagets § 14, stk. 5, et forslag om en fast dagpengesats, jf. forslagets § 18 og et forslag om et tillæg til årslønnen for værdien af fangst til eget forbrug, jf. forslagets § 28, stk. 5.

5. Oversigt over lovforslaget

Lovforslaget følger systematikken i gældende anordning og i arbejdsskadesikringsloven.

Lovforslagets kapitel 1 beskriver lovens formål.

Lovforslagets kapitel 2 indeholder regler om den sikrede personkreds og lovens område. Hovedområdet er personer i arbejde for en arbejdsgiver, men der er tillige regler, der sikrer personer i andre aktiviteter end arbejde. Det drejer sig om børn under sociale foranstaltninger, praktikanter og personer under kriminalforsorg samt om borgerlige ombud og redning af menneskeliv.

Lovforslagets kapitel 3 indeholder regler om arbejdsskadebegreber samt grundlæggende regler om bevis for årsagssammenhæng mellem arbejde og skadesfølge.

Lovforslagets kapitel 4 indeholder regler om de ydelser, som kan tilkendes ved arbejdsskade (erstatningsposterne) samt regler om betingelser for tilkendelse af de enkelte ydelser, herunder dagpenge, godtgørelse for varigt mén, erstatning for tab af erhvervsevne og erstatning til efterladte.

Lovforslagets kapitel 5 indeholder regler om fastsættelse af årsløn. Årslønnen er grundlaget for beregning af erstatning for tab af erhvervsevne og erstatning for tab af forsørger.

Lovforslagets kapitel 6 indeholder regler om udbetaling af erstatning. Som hovedregel udbetales erstatninger til den berettigede. Hvis den berettigede er under 18 år, skal udbetaling ske efter gældende regler om umyndiges midler. Der er ligeledes regler om kommunernes ret til refusion for sociale ydelser, som er udbetalt til

dækning af samme periode, som en erstatning skal dække, og om beskyttelse af krav på erstatning mod kreditorfølgelse.

Lovforslagets kapitel 7 indeholder regler om anmeldelse af arbejdsskade og om sagsbehandling, herunder indhentelse af oplysninger til brug for sagsbehandlingen. Det er arbejdsgiverne og lægerne, som har pligt til at anmelde henholdsvis arbejdsulykker og erhvervssygdomme. Dog kan tilskadekomne eller de efterladte anmelde på egen hånd, hvis de anmeldelsespligtige ikke anmelder skaden. Der er regler om anmeldefrister. Arbejdsgiveres eller lægers overskridelse af anmeldefristerne kan straffes med bøde. Dersom tilskadekomne eller de efterladte selv anmelder en arbejdsskade, skal det ske inden 1 år fra skadens dato. Der er mulighed for dispensation ved for sen anmeldelse.

Lovforslagets kapitel 8 indeholder regler om administration og afgørelseskompetence. Den centrale bestemmelse findes i § 45, som indebærer, at Arbejdsskadestyrelsen træffer alle afgørelser efter loven. Derudover indeholder kapitlet regler om genoptagelse af afgjorte sager og om klageadgang. Afgørelser efter loven kan indbringes for Ankestyrelsen.

Lovforslagets kapitel 9 indeholder regler om den sikringspligtige arbejdsgiver, det vil sige den arbejdsgiver, der vil blive holdt ansvarlig i tilfælde af, at en arbejdsskade indtræffer, og som derfor skal have sikret sig ved forsikringstegning og tilmelding til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.

Lovforslagets kapitel 10 indeholder regler om, hvordan sikringspligten opfyldes. I hovedsagen skal den sikringspligtige arbejdsgiver tegne forsikring for ulykker i et forsikringsselskab samt tilmelde sin virksomhed til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring. Når arbejdsgiveren har opfyldt disse pligter, kan der ikke rejses krav mod denne efter loven. Kapitlet indeholder tillige regler om, at Arbejdsskadestyrelsen udbetaler erstatning, når en arbejdsgiver har forsømt sin sikringspligt. Endelig indeholder kapitlet regler om gruppeforsikringen, som er en særlig forsikringsordning for de små selvstændige erhvervsdrivende inden for fisker- og fangerhvervene.

Lovforslagets kapitel 11 indeholder regler om regres, kreditorbeskyttelse af krav på erstatning, habilitetskrav til medarbejdere i Arbejdsskadestyrelsen og om straf for manglende anmeldelse eller manglende opfyldelse af sikringspligten.

Lovforslagets kapitel 12 indeholder regler om ikrafttrædelse og overgangsbestemmelser.

6. De væsentligste ændringer af den gældende retstilstand i forhold til gældende anordning

- Den i anordningens § 5 gældende regel om, at sikrede, der bosætter sig uden for Grønland efter arbejdsskaden, overgår til sikring efter lov om arbejdsskadesikring, ophæves
- Der indføres ret til erstatning for udgifter til behandling på private hospitaler og klinikker, når der er ventetid på behandling i det offentlige system og udgiften opvejes af den skønnede udgift til dagpenge m.v. i ventetiden
- Der indføres en fast dagpengesats for den særlige grønlandske dagpengeordning
- Der indføres et tillæg til årslønnen svarende til den gennemsnitlige værdi af fangst til eget forbrug for selvstændige erhvervsdrivende i gruppeforsikringen
- Den særlige grønlandske gruppeforsikring gøres frivillig.

Det første punkt er udtryk for et ønske fra Beskæftigelsesministeriets side, mens de sidste 4 punkter afspejler grønlandske ønsker om en justering af de gældende regler.

6.1. Sikrede efter loven, der, efter at en arbejdsskade er indtruffet, bosætter sig uden for Grønland

6.1.1. Gældende ret

Det følger af § 5 i anordning 991 af 3. oktober 2008, at i tilfælde, hvor tilskadekomne eller dennes efterladte efter skadens indtræden tager fast bopæl uden for Grønland, anvendes reglerne i den danske lov om arbejdsskadesikring. Ifølge anordningens § 30, stk. 5, udbetales og reguleres løbende ydelser til personer bosat uden for Grønland efter reglerne i § 25, stk. 2, i lov om arbejdsskadesikring.

I sådanne tilfælde skal der ifølge nugældende anordnings § 5 og § 30, stk. 5, foretages omberegning af en løbende erstatning tilkendt efter anordningen. Beregningen sker på grundlag af lov om arbejdsskadesikring, § 25, stk. 2.

Reglen i gældende anordnings § 5 er indført i 1979 i anordning 558 fra 1979 på grundlag af en anbefaling i betænkning nr. 883 fra 1979 vedrørende arbejdsskade-forsikring i Grønland.

Det fremgår af betænkningen og af bemærkningerne til forslaget, at baggrunden var de lavere ydelser efter anordningen, som førte til, at de tilskadekomne, der boede i Danmark og fik ydelser efter anordningen, blev negativt forskelsbehandlet.

6.1.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser

Det har i forbindelse med § 5 i den gældende anordning været forudsat, at regelgrundlaget i Danmark og i Grønland reelt udgøres af samme lov, blot med forskellige reguleringer af ydelser og grundbeløb afhængigt af, om modtageren boede i Grønland eller i Danmark.

Disse forudsætninger er ændret, idet udviklingen har ført til, at ydelserne i Grønland stort set svarer til, ydelserne i Danmark. Derudover ændrer lovforslaget forudsætningen om, at det er den samme lov, der gælder i Grønland som i Danmark. Det forekommer inkonsekvent at indføre en lov om arbejdsskadesikring i Grønland, som kun gælder indtil den, der er berettiget til ydelser efter loven, vælger at bosætte sig uden for Grønland.

Dertil kommer, at der er tale om en forsikringsbaseret ordning, som finansieres af arbejdsgiverne via præmier og bidrag, og som forpligter forsikringsselskaberne og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdoms-sikring til at betale erstatninger i henhold til loven. Forudsætningen for en sådan forsikringsbaseret ordning er, at forsikringsselskaberne og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdoms-sikring kan vurdere riskoen for hver enkelt arbejdsgiver i forhold til de ydelser, der kan blive tale om i tilfælde af skade.

Det stemmer dårligt med disse forsikringsmæssige forudsætninger, at den erstatningsberettigede ved at skifte bopæl kan opnå ydelser efter en anden forsikringsordning, der er baseret på en anden lovgivning og med en anden ydelsesregulering, selv om der for tiden er tale om stort set de samme ydelser.

6.1.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at bestemmelserne i den gældende anordnings § 5, og § 30, stk. 5, ikke medtages i lovforslaget.

Det indebærer, at det retlige grundlag for tilskadekomnes ret til erstatning også ved flytning fra Grønland skal findes i den foreslåede lov om arbejdsskadesikring i Grønland.

Dette er i overensstemmelse med almindelige internationale lovvalgsregler på området. Eksempelvis får en tilskadekomne, der modtager ydelser fra den tyske arbejdsskadesikring, ikke sine ydelser reguleret efter lov om arbejdsskadesikring, når og hvis pågældende flytter til Danmark.

En afskaffelse af nugældende anordnings § 5 vil med den pris- og lønudvikling, der har været gældende i de seneste 5 år, ikke have nogen mærkbar betydning for modtagerne af løbende ydelser.

Et tænkt eksempel kan belyse virkningen af en ophævelse af den gældende anordnings § 5 og § 30, stk. 5: en tilskadekomne med en årsløn på 250.000 kr. og en erhvervsevnetabsprocent på 50, som flytter til Danmark, vil være berettiget til en månedlig løbende ydelse på 9.881 kr. efter den gældende anordnings regler, mens ydelsen, reguleret efter lov om arbejdsskadesikring, udgør 9.862 kr. Eksemplet er beregnet efter satserne for 2009.

Resultatet i eksemplet er, at en tilskadekomne, som får omberegnet erstatningen efter omberegningsreglen i den gældende anordning, under de anførte forudsætninger vil opleve en nedgang i den månedlige udbetaling på (9.881 - 9.862) kr. = 19 kr.

Dette skyldes, at de grønlandske priser, der bestemmer den grønlandske regulering af løbende erstatninger, i perioden fra 2003 til 2009 har udviklet sig stort set identisk med de danske lønninger, der bestemmer den danske regulering af løbende erstatninger.

Forslaget vil få virkning for ulykker, der indtræder og erhvervs sygdomme, der anmeldes på den foreslåede ikrafttrædelsesdato, den 1. januar 2011, og vil ikke påvirke ydelserne for tilskadekomne, der allerede er flyttet fra Grønland, og heller ikke ydelserne for tilskadekomne, der flytter fra Grønland efter den foreslåede ikrafttrædelsesdato, hvis ulykken er indtruffet eller erhvervs sygdommen er anmeldt før den foreslåede ikrafttrædelsesdato.

Regeringens forslag udmøntes ved, at § 5 og § 30, stk. 5, i den nugældende anordning ikke medtages i forslaget.

6.3. Erstatning for udgifter til behandling på private hospitaler og klinikker

6.3.1. Gældende ret

Efter § 15 i den gældende anordning 991 af 3. oktober 2008 kan udgifter til sygebehandling, optræning og hjælpemidler under sagens behandling betales, hvis behandlingen fremmer tilskadekomnes helbredelse, formindsker arbejdsskadens følger eller er nødvendig for at bestemme méngraden eller erhvervsevnetabet, når udgiften ikke kan afholdes af det offentlige. Reglen svarer til § 15 i lov om arbejdsskadesikring.

6.2.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser

Reglen om, at tilskadekomne kan få erstattet udgifter til nødvendig og formålstjenlig behandling m.v., i det omfang behandlingen ikke kan gives vederlagsfrit af det offentlige sundhedsvæsen, er tænkt at skulle virke i sam-

spil med det offentlige sundhedsvæsen, som forudsættes at kunne yde den nødvendige behandling inden for en lægeligt forsvarlig tid.

Denne forudsætning er ikke altid til stede i Grønland på samme måde som i Danmark, idet der på grund af kapacitetsproblemer generelt er lange ventetider på behandling og på enkelte områder meget lang ventetid.

Den gældende regel kan imidlertid ikke udlægges derhen, at arbejdsskadesikringen overtager forpligtelsen til at betale for behandling, hvis det offentlige sundhedsvæsen ikke er i stand til at yde den nødvendige behandling inden for en lægeligt forsvarlig tid. Det ville betyde en ikke tilsigtet overvæltning af udgifter fra sundhedsvæsenet på arbejdsgiverne, som ikke er forudsat med reglen.

Derimod vil det være formålstjenligt at indføre en regel, der giver mulighed for at udnytte ledig kapacitet på private hospitaler og klinikker i Grønland og i Danmark, uden at det medfører en generel overvæltning af sundhedsudgifter på arbejdsgiverne. Der tænkes på de tilfælde, hvor en økonomisk beregning, baseret på et skøn over udsigterne til hurtig og bedre helbredelse og dermed også udsigterne til en hurtigere tilbagevenden til arbejdet, viser, at udgifterne til behandling på private hospitaler og klinikker opvejes af de udgifter til dagpenge m.v., som det påhviler forsikringsselskaberne at betale i ventetiden.

6.2.3. Lovforslagets indhold

Der foreslås efter grønlandsk ønske medtaget en regel, der giver udvidet ret for tilskadekomne til at få udgifter til behandling på private klinikker og hospitaler i Grønland og i Danmark betalt.

Det er fortsat det almindelige sundhedsvæsen, der er ansvarligt for behandling og optræning af arbejdsskadede. Udgifterne til sådan behandling og optræning påhviler ikke arbejdsskadesikringen. Forslaget er derfor en undtagelse fra denne hovedregel, inden for et snævert afgrænset område.

Den foreslåede regel indebærer, at den, der er ramt af en arbejdsskade, kan få udgifter til behandling på privathospitaler og private klinikker betalt under sagens behandling – efter fradrag af eventuelle offentlige tilskud – når betalingen modsvares af en tilsvarende besparelse på det samlede dagpengebeløb og på udgifterne til transport og ophold, som skønnes at kunne opnås ved, at tilskadekomne ikke skal afvente behandling på offentligt sygehus. Det forudsættes således, at denne del af lovforslaget bliver udgiftsneutral for arbejdsgiverne.

En sådan regel vil få karakter af et retskrav for den tilskadekomne. Forsikringsselskaberne og Arbejdsmar-

kedets Erhvervssygdomssikring kan imidlertid efter forslagens § 14, stk. 7, som viderefører den gældende anordnings § 15, stk. 6, tage stilling til behandling af sådanne krav. Den nævnte regel medfører, at hvis forsikringsselskabet eller Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring ikke tager stilling til kravet eller hvis tilskadekomne ønsker en afgørelse, så skal Arbejdsskade styrelsen træffe afgørelse herom. Det forventes derfor, at forsikringsselskaberne og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring selv i vidt omfang vil tage stilling til krav, der rejses i medfør af forslaget.

Regeringens forslag udmøntes i § 14, stk. 5.

6.3. En fast dagpengesats for den særlige grønlandske dagpengeordning.

6.3.1. Gældende ret

Efter den gældende anordnings §§ 17–18 har tilskadekomne ret til dagpenge fra 1. fraværsdag, når tilskadekomne er uarbejdsdygtig som følge af en arbejdsskade. Hvis arbejdsskaden har medført delvis uarbejdsdygtighed kan dagpengene nedsættes forholdsmæssigt. Reglen om forholdsmæssig nedsættelse benyttes kun sjældent, idet det i langt de fleste tilfælde er sådan, at tilskadekomne enten er fuldt uarbejdsdygtig i en kortere eller længere periode eller også medfører skaden ikke sygefravær. Det er forsikringsselskaberne og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, der betaler dagpengene.

Adgangen til dagpenge i anledning af arbejdsskade har været en bestanddel af arbejdsskadelovgivningens siden den første lov om ulykkesforsikring af 1898. Reglerne om dagpenge udgik af ulykkesforsikringsloven i 1973 med vedtagelsen af en dagpengelov, men blev bevaret i den ved anordning ikraftsatte ulykkesforsikringslov i Grønland, idet der ikke fandtes nogen anden dagpengeordning i Grønland.

Dagpenge efter anordningen beregnes på grundlag af den enkelte tilskadekomnes årsløn, som også danner grundlag for beregning af erstatning for tab af erhvervsevne. Årslønnen divideres med 52, hvorved det ugentlige dagpengebeløb fremkommer. Der kan ikke udbetales dagpenge med et højere beløb end maksimumbeløbet efter lov om dagpenge, § 50, stk. 1. Maksimumbeløbet er i 2010 på 3.760 kr. pr. uge.

Dagpengene udbetales, indtil tilskadekomne genoptager sit arbejde, eller indtil der træffes afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne. Der skal træffes afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne og godtgørelse for varigt mén inden 1 år fra arbejdsskadens

anmeldelse, dog inden 2 år ved erhvervssygdomme udenfor fortegnelsen, jf. § 15, stk. 1.

En afgørelse kan gå ud på tilkendelse af midlertidig løbende ydelse for tab af erhvervsevne, hvis tilskadekomnes erhvervsmæssige situation er uafklaret. Der ligger heri implicit en begrænsning af dagpengeperioden til højst 2 år.

6.3.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser

Der er behov for en effektivisering af den eksisterende dagpengeordning. Der er ligeledes behov for en tilpasning til den dagpengeordning, der er indført i Grønland ved landstingsforordning nr. 5 af 1. juni 2006 om en arbejdsmarkedsydelse. Forslaget bygger på et grønlandsk ønske om en justering af de gældende regler om dagpenge fra arbejdsskadesikringen.

Dagpengene er tænkt som kompensation for det midlertidige indtægtstab som følge af en arbejdsskade. Hvis arbejdsskaden medfører, at indtægtstabet er varigt, bliver det varige tab kompenseret via erstatningen for tab af erhvervsevne. Det er en forudsætning, at dagpengene tilkendes hurtigst muligt efter 1. fraværsdag.

De nugældende regler medfører imidlertid ofte forsinkelse med udbetalingen af dagpengene. Det er ikke ualmindeligt, at dagpengene først kommer til udbetaling mange måneder efter, at tilskadekomne har genoptaget arbejdet.

Dette skyldes for det første, at der skal træffes en afgørelse af, om arbejdsskaden – det vil oftest sige arbejdsulykken – kan anerkendes efter anordningen, og om sygefraværet skyldes den anerkendte arbejdsskade. Der kan i de fleste ulykkestilfælde træffes afgørelse om anerkendelse inden for 3 måneder, dog vil der ved erhvervssygdomme kunne gå betydeligt længere tid.

Dernæst skal der indhentes lønoplysninger fra arbejdsgiver og skattevæsen til brug for beregning af en årsløn. Denne del af processen kan være meget tidskrævende og er den væsentligste årsag til forsinkelser med udbetaling af dagpenge.

Beskæftigelsesministeriet har derfor overvejet indførelse af en fast sats, svarende til arbejdsmarkedsydelsen. Dette ville medføre en betydelig forenkling og dermed også hurtigere afgørelser. Samtidigt ville det medføre en kontinuitet i forhold til de modtagere, der er berettiget til arbejdsmarkedsydelse, idet de vil få den samme ydelse fra første sygedag og indtil der træffes afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne.

Det er en betingelse for tilkendelse af arbejdsmarkedsydelse, at modtageren er fyldt 18 år eller er forsørger, er tilmeldt folkeregistret i Grønland og har haft mindst 182

timers arbejde som lønmodtager i en forudgående periode på 13 uger. Det betyder, at der vil være tilskadekomne, som ikke er berettigede til arbejdsmarkedsydelse. For disse personers vedkommende er det af særlig betydning, at sagsbehandlingstiden nedsættes, i og med at der indføres en fast sats.

Dog vil der fortsat være tilfælde af erhvervssygdomme, hvor afgørelse om anerkendelse først kan træffes efter længere tids sagsbehandling, ofte først efter 1 år.

Gennemsnitslønnen i Grønland udgjorde ifølge Grønlands Statistik 170.000 kr. i 2007. Dette giver 170.000 kr. i dagpenge pr. år eller ca. 3.269 pr. uge efter gældende regler for en gennemsnitsindkomst, mens dagpengene beregnet efter forslaget udgør 147.326 kr. om året eller 2.833 kr. pr. uge, under forudsætning af en arbejdstid på 40 timer om ugen. Det betyder en nedsættelse af dagpengene med 22.674 kr. pr. år eller 436 kr. pr. uge for tilskadekomne med en gennemsnitsårsløn. Omvendt vil forslaget medføre højere dagpenge til skadelidte med en lav indkomst.

Det er især de selvstændige i gruppeforsikringen, hvoraf mange har årsindtægter på under 100.000 kr., der vil få højere dagpenge efter forslaget end efter nugældende regler. Antallet af skadesager i gruppeforsikringen er imidlertid kun på ca. 10 % af det samlede antal skadesager pr. år i Grønland eller ca. 36 ud af 382 sager i 2008. Der blev truffet afgørelse om tilkendelse af dagpenge i 36 sager i 2007.

6.3.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at dagpengene udbetales på samme måde og efter samme faste takst som arbejdsmarkedsydelsen, jf. § 12 i landstingsforordning nr. 5 af 1. juni 2006. Denne ydelse udgør 90 pct. af mindstelønnen for en ufaglært arbejder i henhold til overenskomsten mellem SIK og selvstyret og udbetales bagud for 14 dage ad gangen. Arbejdsmarkedsydelsen udgør i 2009: 70,83 kr. pr. time. Arbejdsmarkedsydelsen ydes fra 1. fraværsdag ved arbejdsskade og kan ydes i sammenlagt 13 uger. Der kan ydes dagpenge for maksimum 40 timer og minimum 20 timer pr. uge.

Dagpengene vil efter forslaget højst kunne udgøre 2.833 kr. pr. uge, hvis arbejdsmarkedsydelsen lægges til grund (40 x 70,83). Ved en årsløn på 250.000 kr. vil den tilskadekomne efter de nugældende regler få tilkendt 188.500 kr. årligt eller 3.625 kr. pr. uge, mens vedkommende efter de nye regler får højst 147.326 kr. årligt eller 2.833 kr. pr. uge, under forudsætning af, at vedkommende har arbejdet 40 timer om ugen forud for sygemeldingen. Forslaget medfører derfor en nedgang på

41.174 kr. om året eller 792 kr. pr. uge for en tilskadekomne med en relativt høj løn.

En tilskadekomne med minimumsårsløn, som er 55.200 kr. i 2010, vil efter de nugældende regler få tilkendt 55.200 kr. pr. år eller 1.061 kr. pr. uge. Efter forslaget vil dagpengene udgøre mindst 1.416,50 kr. pr. uge (20 x 70,83) til personer, der ikke kan godtgøre en gennemsnitlig ugentlig arbejdstid på 20 timer eller derover.

En tilskadekomne, der opfylder betingelserne for at modtage arbejdsmarkedsydelse, vil få denne ydelse udbetalt fra kommunen fra første fraværsdag og i indtil 13 uger. Når der træffes afgørelse om dagpenge efter loven, vil kommunen være berettiget til refusion fra arbejdsskadeforsikringsselskabet, fra Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring eller fra gruppeforsikringen for den udbetalte arbejdsmarkedsydelse i op til 13 uger, hvorefter tilskadekomne får den samme ydelse udbetalt til samme terminer fra arbejdsskadesikringen, dog længst indtil den dag, en afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne efter lovens § 21 har virkning.

Videre foreslås det, at det i lovforslagets § 17 tydeliggøres, at dagpengeydelsen højst kan løbe til den dag, en afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne efter lovens § 21 har virkning.

Regeringens forslag udmøntes i §§ 17 og 18.

6.4. Tillæg til årslønnen for selvstændige erhvervsdrivende i gruppeforsikringen

6.4.1. Gældende ret

I den gældende anordnings § 29, stk. 2, findes en regel om, at værdien af kost og logi samt værdien af andre naturalydelser skal medregnes i årslønnen til brug for beregning af erstatning for tabt erhvervsevne og erstatning for tab af forsørger (samt af dagpenge efter gældende regler). Der gives samtidigt bemyndigelse til, at Arbejdsskadestyrelsens direktør fastsætter værdien af kost og logi for personer, der har ophold hos arbejdsgiveren. Der er ikke fastsat nærmere regler om tillæg af værdien af andre naturalydelser end kost og logi.

6.4.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser

Medlemmerne af gruppeforsikringen er hovedsageligt selvstændige fiskere, fangere og fåreavlere. Der er for tiden omkring 160 medlemmer af gruppeforsikringen. Disse medlemmer har i varierende omfang ansatte medarbejdere i deres virksomheder.

Det økonomiske udbytte for medlemmerne af gruppeforsikringen består dels i pengeindkomst fra salg af

fangst og dels i eget forbrug af naturalier i form af fangst m.v. i husholdningen. Der er derfor fra grønlandsk side rejst ønske om en regel, der gør det muligt at medregne værdien af naturalier til eget forbrug i årslønnen. Det er ikke tanken, at tillægget skal gives til de ansatte, som er sikret under gruppeforsikringen i kraft af, at deres arbejdsgiver er medlem, idet de ansatte forudsættes at udføre arbejde mod løn.

Der findes ifølge Grønlands Statistik ikke data, der mere præcist kan bruges til at opgøre værdien af naturalier til eget forbrug. Da værdien af naturalier til eget forbrug imidlertid udgør en betydningsfuld andel af indtægtsgrundlaget for denne personkreds, vil det være rimeligt og i overensstemmelse med de grønlandske forhold at indføre en regel, der sikrer, at denne del af det erhvervsmæssige udbytte omregnes til et pengebeløb, der kan indgå ved beregningen af årslønnen.

Det må antages, at der er en variation i andelen af naturalier til efter forbrug, således at andelen for nogle medlemmer af gruppeforsikringen er højere end for andre. Jo lavere pengeindtægten er, jo højere må andelen af naturalier til eget forbrug antages at være.

I mangel af et mere præcist grundlag til ansættelse af værdien af naturalier til øget forbrug vil det være nærliggende at tage udgangspunkt i værdien af kost, som har været en fast bestanddel af årslønnen siden den første ulykkesforsikringslov af 1898, og som derfor også findes i den gældende anordning. Værdien af kosten fastsættes i de årlige reguleringsbekendtgørelser af Arbejds-skadestyrelsens direktør i medfør af den gældende anordnings § 29, stk. 2, og § 30, stk. 4.

Det pengebeløb, som kosten ansættes til, er oprindeligt fastsat som den udgift, en arbejdsgiver har til råvarer, som tilberedes i arbejdsgiverens husholdning og derigennem bliver til kost for de ansatte. Satsen for kost er i 2010 sat til 77 kroner pr. dag for en voksen person.

Det er nødvendigt af hensyn til en effektiv og hurtig administration, at der indføres en fast sats, som nogenlunde svarer til den gennemsnitlige værdi af naturalier til eget forbrug for hele medlemsgruppen, idet det vil være forbundet med betydelige administrative vanskeligheder at skulle tage hensyn til individuelle familieforhold for hver enkelt tilskadekommen, herunder til antallet af hjemmeboende børn.

6.4.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at der indføres et fast tillæg til årslønnen svarende til 1,5 gange den gældende sats for kost, som i 2010 udgør 77 kr. pr. dag for en voksen person, som tillæg til årslønnen for de selvstændige erhvervsdrivende, der er medlemmer af gruppeforsikringen. Tillægget

skal ikke gives til personer, der er ansat til arbejde for medlemmerne af gruppeforsikringen.

Tillægget foreslås beregnet som det halve af den til enhver tid gældende sats for kost pr. voksen pr. dag ganget med 3, idet 2 børn antages at svare til 1 voksen. Det svarer til 1,5 gange den gældende sats. Forslaget bygger på en antagelse om, at egen fangst udgør halvdelen af familiens kostforbrug.

Forslaget bygger på en gennemsnitsbetragtning om 2 voksne og 2 børn under 18 år pr. familie. Beregningsmetoden søger at ramme den gennemsnitlige værdi af naturalier til eget forbrug for medlemmer af gruppeforsikringen.

Satsen foreslås på dette grundlag samlet beregnet som $1,5 \times 77$ kr. (1×77 kr. for 2 voksne familiemedlemmer og $\frac{1}{2} \times 77$ kr. for 2 børn), i alt 115,50 kr. pr. dag. Det vil sige årligt 42.157,50,00 kr. ($115,50 \times 365$), beregnet efter satsen for kost i 2010.

Tillægget gives til den faktiske årsindkomst, som den tilskadekomne har tjent i året forud for skaden. Den faktiske årsløn med tillæg for naturalier til eget forbrug giver den årsløn, der skal lægges til grund for beregningen af erstatning for tab af erhvervsevne og tab af forsørger. Hvis den tilskadekomnes faktiske årsindkomst var under minimumsårslønnen, som for 2010 er sat til 55.200 kr., så anvendes minimumsårslønnen i stedet for den faktiske indtægt, og årslønnen bliver i disse tilfælde 55.200 kr. + $42.157,50$ kr. = $97.357,50$ kr. efter satserne for 2010.

Regeringens forslag udmøntes i § 28, stk. 5.

6.5. Justering af gruppeforsikringen

6.5.1. Gældende ret

Efter den gældende anordning, § 55, stk. 4, er enhver, der helt eller delvist ejer et skib, og som udfører arbejde på skibet, forpligtet til at sikre sig selv i gruppeforsikringen. Det samme gælder ifølge § 55, stk. 5, enhver, der for egen regning eller i fællesskab med andre driver erhvervsmæssigt fiskeri, fangst, jagt og lignende samt fåreavl.

Reglen i § 55, stk. 5, medfører, at arbejdsgivere inden for de nævnte erhverv både sikrer sig selv og samtidigt opfylder deres sikringspligt over for deres ansatte ved tilmelding til gruppeforsikringen. Gruppeforsikringen dækker både ulykker og erhvervs sygdomme. En arbejdsgiver, der er medlem af gruppeforsikringen, skal ikke tegne forsikring eller foretage tilmelding til Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring for sine ansat-

te, idet de ansatte også er sikret under gruppeforsikringen.

Efter anordningens § 70, stk. 1 og 2, er arbejdsgivere inden for de i § 55, stk. 5 nævnte erhverv medlemmer af – og dermed sikret under – gruppeforsikringen, både for så vidt angår dem selv og deres ansatte. Dog er ejere af skibe på 15 meter og derover ikke medlemmer af gruppeforsikringen.

Gruppeforsikringen blev oprindeligt indført ved anordning nr. 42 fra 1962 og var tænkt som en opsamlingsordning for de små erhverv, som ikke var medlemmer af de oprindelige forsikringsforbund for søfart og fiskeri, enten fordi de drev erhvervet fra skibe, der var for små til at blive registreret, eller fordi de drev andre småerhverv end søfart og fiskeri. Der er tale om en tvangsforsikringsordning af samme art som de særlige forsikringsordninger for søfarende, fiskere m.v., der tidligere var en del af den danske ulykkesforsikring og senere arbejdsskadesikring, men som udgik af den danske ordning med virkning fra 1. juli 1994.

Idéen var at skabe et særligt forsikringsforbund for disse erhvervsdrivende, idet man antog, at de formentlig ville undlade at tegne forsikring efter lovens almindelige bestemmelser og dermed ville være uforsikrede, dersom man ikke oprettede en tvungen ordning for dem. Det er kun de nævnte erhverv, der kan være medlemmer af gruppeforsikringen.

Gruppeforsikringen er en særlig måde at finansiere arbejdsskadeerstatninger på inden for en afgrænset gruppe erhvervsdrivende. Dersom gruppeforsikringen ikke var oprettet, ville alternativet være forsikring for ulykker i et forsikringsselskab og tilmelding til Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring. Gruppeforsikringen blev oprettet, fordi der var grund til at tro, at de små selvstændige fangere og fiskere m.v. ikke ville kunne overskue at sikre sig på sædvanlig vis, jf. betænkning nr. 285 fra 1961 vedrørende ulykkesforsikring i Grønland, side 19 – 22.

Ordnningen har fungeret som en tvungen, statsstøttet ordning for de nævnte erhverv. Der gives et tilskud fra staten på 2/5 af præmien til virksomheder, der drives af enkeltpersoner. Præmierne fastsættes af Arbejdsskadestyrelsens direktør. Præmierne er senest fastsat i bekendtgørelse 873 af 3. oktober 2001 til 2.500 kr. pr. år med virkning fra 2004. Efter fradrag af et statstilskud på 1.000 kr. udgør præmien 1.500 kr. Præmierne fastsættes ud fra et skøn over udgifterne i gruppeforsikringen.

Erstatninger betales løbende af Center for Arbejdsskadesikring, det vil sige uden at der foretages hensættelser. Staten garanterer for underskuddet. Der har været underskud i gruppeforsikringen gennem mange år.

Staten betalte i 2008 et tilskud på 0,3 mio. kr. til præmierne til gruppeforsikringen, mens de reelt opkrævede præmier udgjorde 0,4 mio. kr. De samlede erstatningsudgifter udgjorde 8,9 mio. kr. Statens samlede betaling til gruppeforsikringen udgjorde således 8,9 mio. kr. + 0,3 mio. kr. eller i alt 9,2 mio. kr. Når de reelt opkrævede præmieindtægter på 0,4 mio. kr. fratrækkes, udgør underskuddet således 8,8 mio. kr. i 2008.

Gruppeforsikringen betaler erstatningerne, efterhånden som de kommer til udbetaling i tiden efter, at ulykken er sket, eller efter, at erhvervs sygdommen er brudt ud, med de midler, der stammer fra præmier fra medlemmerne og tilskud fra staten. Det faldende medlemsantal, der har kunnet konstateres gennem nogle år, betyder, at der har været faldende præmieindtægter og dermed et større underskud, som skulle dækkes af staten.

Efter § 72 i den gældende anordning udsteder direktøren for Arbejdsskadestyrelsen regler om opkrævning af præmier til gruppeforsikringen. Bemyndigelsen er udnyttet i bekendtgørelse nr. 762 af 28. august 2001. Det følger af bekendtgørelsens § 3, stk. 7, at det er en forudsætning for medlemskab af gruppeforsikringen, at der er indbetalt præmie for forsikringsperioden, som er det kommende kalenderår.

Reglen indebærer, at en arbejdsgiver, der ikke har betalt præmien forskudsvist for det kommende kalenderår, ikke har ret til erstatning for skade på egen person fra gruppeforsikringen, mens omvendt de ansatte har ret til at få eventuel erstatning udbetalt fra gruppeforsikringen. Gruppeforsikringen vil efterfølgende gøre regres mod arbejdsgiveren, medmindre arbejdsgiveren har sikret de ansatte uden for gruppeforsikringen.

6.5.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser*

Gruppeforsikringen blev indført ved anordning nr. 42 fra 1962 og var tænkt som en opsamlingsordning for de små erhverv, som ikke var medlemmer af de oprindelige forsikringsforbund for søfart og fiskeri, enten fordi de drev erhvervet fra skibe, der var for små til at blive registreret, eller fordi de drev andre småerhverv end søfart og fiskeri.

Idéen var at skabe et særligt forsikringsforbund for disse erhvervsdrivende, idet man antog, at de formentlig ville undlade at tegne forsikring efter lovens almindelige bestemmelser og dermed ville være uforsikrede, dersom man ikke oprettede en tvungen ordning for dem.

Med tiden har gruppeforsikringen antaget karakter af en frivillig ordning. Det har blandt andet ført til, at erhvervsdrivende, som var tænkt at skulle være medlemmer, har valgt at tegne forsikring uden for gruppeforsikringen.

Der er fortsat behov for en ordning, der omfatter de mindre, oprindelige erhverv, og som udgør et prisbilligt alternativ til almindelig forsikring. Det anbefales efter ønske fra grønlandsk side at gøre ordningen frivillig. Gruppeforsikringen vil efter forslaget stå som et valgfrit alternativ til opfyldelse af sikringspligten for de ansatte og som alternativ til frivillig sikring af den selvstændige selv.

Det er hensigtsmæssigt, at ordningen for de selvstændige, der opfylder betingelserne for at vælge gruppeforsikringen, omfatter både den selvstændige selv, dennes medarbejdende ægtefælle og familiemedlemmer og de ansatte. Dette skyldes, at der fortsat er behov for en opsamlingsordning, som kan minimere risikoen for, at personer, der er beskæftiget inden for disse erhverv, er uforsikrede.

Det er en forudsætning for de lave præmier i gruppeforsikringen og dermed for, at gruppeforsikringen kan være et attraktivt alternativ til sædvanlig forsikring, at der også fremover gives tilskud fra staten til præmierne, og at staten garanterer for underskuddet i gruppeforsikringen.

For at sikre en udvikling i overensstemmelse med behovet i Grønland vil det være hensigtsmæssigt at bestemme personkredsen i en bekendtgørelse udstedt af direktøren for Arbejdsskadestyrelsen efter forhandling med Grønlands Selvstyre.

6.5.3. Lovforslagets indhold

Ved forslaget videreføres gruppeforsikringen som en frivillig ordning med bibeholdelse af den nugældende statsgaranti for underskuddet og med bibeholdelse af tilskuddet til præmierne.

Det betyder, at det også fremover er muligt for personer, der driver et af de oprindelige småerhverv, at opfylde deres sikringspligt for ansatte og samtidigt at sikre sig selv i gruppeforsikringen, både for ulykker og erhvervssygdomme.

Det vil imidlertid fremover være muligt for denne gruppe erhvervsdrivende at vælge sædvanlig forsikring og tilmelding til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring til opfyldelse af deres forsikringspligt i forhold til de ansatte samt eventuelt en frivillig forsikring efter samme regler for sig selv og den medarbejdende ægtefælle.

Den erhvervsdrivende kan ikke vælge gruppeforsikringen for sig selv og sædvanlig forsikring for de ansatte eller omvendt. Hvis den erhvervsdrivende vælger gruppeforsikringen, så er både den erhvervsdrivende selv, den medarbejdende ægtefælle og de ansatte forsikret i gruppeforsikringen, som fortsat dækker både ulykker og

erhvervssygdomme. Dette skønnes nødvendigt af hensyn til en hensigtsmæssig administration og et vist volumen i gruppeforsikringen, og det svarer til princippet i den gældende ordning.

Det foreslås, at personkredsen nærmere bestemmes i en bekendtgørelse, udstedt af Arbejdsskadestyrelsens direktør efter forhandling med Grønlands Selvstyre, idet personkredsen derved bedre kan tilpasses skiftende forhold i Grønland. Personkredsen bestemmes nærmere af direktøren for Arbejdsskadestyrelsen efter forhandling med Grønlands Selvstyre i en bekendtgørelse. Det præciseres i loven, at erhvervsdrivende inden for de angivne erhverv kan tilmelde sig gruppeforsikringen. Der henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 69. Det er tanken at videreføre medlemskredsen efter den gældende anordning, indtil medlemskredsen efter forhandling med Grønlands Selvstyre udvides eller indskrænkes.

Som følge af, at administrationen af gruppeforsikringen gøres til en frivillig ordning og administrationen overgår til Arbejdsskadestyrelsen, vil medlemskredsen og dermed kredsen af betalingsforpligtede kunne afgrænses præcist, og det vil være muligt at inddrive skyldige præmier mere konsekvent, end tilfældet er efter den nugældende anordning. Det forventes derfor, at underskuddet vil kunne nedbringes. Der vil dog også fremover være et underskud, idet ordningen fortsat er tænkt at skulle være statsstøttet.

Regeringens forslag udmøntes i § 52, stk. 4, og §§ 67 – 69.

7. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Det skønnes, at det offentlige vil have en årlig merudgift på 0,27 mio. kr. Det skønnes, at forslaget samlet set vil være udgiftsneutralt for kommunerne. Det skal understreges, at beregningerne er forbundet med meget betydelig usikkerhed. Beregningsusikkerheden betyder, at blot én erstatning mere eller mindre kan forrykke resultatet meget betydeligt. Det betyder også, at der kan gå flere år, før der opstår de beregnede merudgifter, eller omvendt at merudgifterne i et år bliver betydeligt højere. Der er derfor overalt benyttet gennemsnitsbetragtninger, som set over tid må antages at give det korrekte resultat. De offentlige merudgifter finansieres delvis ved en forhøjelse af gruppeforsikringspræmien med ca. 300 kr. i medfør af lovens § 68. Indtægten herved anslås til ca. 120.000 kr. årligt. Den årlige merudgift for staten udgør således netto 150.000 kr.

Følgende elementer i forslaget har økonomiske konsekvenser for det offentlige:

Forslagets § 40, stk. 1, om en lempelse af adgangen til dispensation ved for sen anmeldelse

Adgangen til dispensation ved for sen anmeldelse foreslås lempet, så det er muligt at opnå dispensation ved for sen anmeldelse efter samme regler, som gælder efter lov om arbejdsskadesikring.

Det er ikke muligt at fremskaffe data for Grønland på dette område, og de økonomiske konsekvenser er derfor baseret på data fra Danmark. Det skønnes, at ændringen vil medføre, at der tilkendes erhvervsevnetabsstatning i yderligere 1 sag, at der tilkendes mén godtgørelse i yderligere 4. Det skønnes på baggrund af dette, at de økonomiske konsekvenser af dette element vil være 1,98 mio. kr. Det skal understreges, at skønnet er forbundet med meget betydelig usikkerhed.

Det skønnes, at udgifterne fordeles med 0,08 mio. kr. til staten inkl. gruppeforsikringen og 1,89 mio. kr. til forsikringsselskaberne. Fordelingen er baseret på deres andel af anmeldelserne i 2008.

Forslagets § 18 om en fast dagpengesats

Der er i gennemsnit 30 dagpengesager om året. Det skønnes, at merudgiften vil være 200.000 kr. Den største del af merudgiften vil være for gruppeforsikringen, idet det er her, de tilskadekomne vil opnå de største forhøjelser. Det skønnes på den baggrund, at merudgifterne som følge af forslaget § 18 om en fast dagpengesats udgør 150.000 kr. til staten inklusive gruppeforsikringen.

Forslagets § 28, stk. 5, om et tillæg til årslønnen for medlemmer af gruppeforsikringen

Erstatninger for tab af erhvervsevne beregnes på baggrund af 4/5 af årslønnen. Det medfører, at for hver erhvervsevnetabsprocent, en tilskadekommen er tilkendt, vil vedkommende få en yderligere erstatning på 324,12 kr.

Den gennemsnitlige erhvervsevnetabsprocent var for afgørelser om erstatning truffet i 2008 på 48,75 procent. Det forudsættes, at der vil være 1–2 personer årligt, som bliver berørt af ændringen. Det skønnes, at merudgifterne for det offentlige er ca. 24.000 kr.

Forslagets § 39, stk. 4, om oversættelser

Det foreslås, at det pålægges forsikringsselskaberne og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring at betale for oversættelser i arbejdsskadesagerne. Udgiften skønnes at udgøre 100.000 kr. om året, hvoraf staten inklusive gruppeforsikringen tegner sig for 12.000 kr.

Der er ingen administrative konsekvenser af lovforslaget for det offentlige.

7.1. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Det skønnes, at erhvervslivet vil få samlede merudgifter som følge af forslaget på 2,04 mio. kr. Der er tale om en årlig udgift. Udgiften vil opnå den fulde effekt allerede fra lovens ikrafttræden, da forsikringsselskaberne skal hensætte til reserver, når skaden sker.

Følgende elementer i forslaget har økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, det vil sige for arbejdsgiverne, som via præmier og bidrag finansierer lovens ydelser:

Forslagets § 40, stk. 1, om en lempelse af adgangen til dispensation ved for sen anmeldelse

Forslaget skønnes at medføre merudgifter for erhvervslivet på 1,89 mio. kr. i form af øgede præmier for arbejdsgiverne til forsikringsselskaberne.

Forslagets § 18 om en fast dagpengesats

Der er i gennemsnit 30 dagpengesager om året. Det skønnes, at merudgiften vil være i alt 200.000 kr. Den største del af merudgiften vil være for gruppeforsikringen, idet det er her, de tilskadekomne vil opnå de største forhøjelser. Det skønnes på den baggrund, at merudgifterne for erhvervslivet som følge af forslaget § 18 om en fast dagpengesats udgør 50.000 kr. i form af præmier til forsikringsselskaberne.

Forslagets § 39, stk. 4, om oversættelser

Det foreslås, at det pålægges forsikringsselskaberne og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring at betale for oversættelser i arbejdsskadesagerne. Udgiften skønnes at udgøre 100.000 kr. om året, hvoraf forsikringsselskaberne og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, og dermed arbejdsgiverne, tegner sig for 88.000 kr.

7.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Der er ingen administrative konsekvenser af lovforslaget for erhvervslivet.

7.3. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget medfører ingen administrative konsekvenser for borgerne.

8. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget medfører ingen miljømæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

10. Høring

Lovforslaget har været sendt i høring hos Akademikernes Sammenslutning i Grønland, Ankestyrelsen, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, Arbejdstilsynet, Arbejdstilsynet i Grønland, Arbejdstagernes Pensionskasse SISA, Artorfillit Katuffiat (tjenestemændenes organisation), Beskæftigelsesministeriet, Departementet for Boliger, Infrastruktur og Trafik, Departementet for Erhverv og Råstoffer, Departementet for Finanser, Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug, Departementet for Indenrigsanliggender, Departementet for Kultur, Uddannelse, Forskning og Kirke, Departementet for Sociale Anliggender, Departementet for Sundhed, Finansministeriet, Finanstilsynet, Forsik-

ring og Pension, Formanden Departement, Grønlands Arbejdsgiverforening, IMAQ (lærernes organisation), Justitsministeriet, KANUKOKA (kommunernes organisation), KNAPK (fisker og fangernes organisation), NUSUKA (Grønlands Arbejdsgiverforening), Perorsaatut Ilinniarsimasut Peqatitgiiffiat (pædagogernes organisation), Rigsombudsmanden i Grønland, Savaatillit Peqatigiit Suleqatigiissut (fåreholdernes organisation), S.I.K. (landsdækkende fagforening), Statsministeriet, Sundhedskartellet, (sygeplejerske, m. fl.)

11. Sammenfatning af lovforslagets konsekvenser

Lovforslagets samlede konsekvenser i hovedtræk

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommune og regioner	0,12 mio. kr. for staten ved forhøjelse af gruppeforsikringspræmien	0,27 mio. kr. til erstatninger
Administrative konsekvenser for stat, kommune og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	2.04 mio. kr. til erstatninger
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Bestemmelsen angiver det overordnede formål med loven og viderefører den nugældende anordnings § 1. Bestemmelsen svarer til § 1 i lov om arbejdsskadesikring.

Til § 2

Bestemmelserne i § 2 afgrænser den sikrede personkreds og sikringsordningens territoriale anvendelsesområde. Bestemmelserne viderefører gældende anordnings § 2 og svarer med de ændringer, der er redegjort for nedenfor, til lov om arbejdsskadesikring, § 2.

I *stk. 1* fastslås det, at personer, der er ansat til at udføre arbejde i Grønland, er sikret efter denne lov. Udtrykket »ansat« skal forstås på samme måde som i lov om arbejdsskadesikring. Ansættelse kan være formel eller uformel, lønnet eller ulønnet. Ansættelse kan også ske

ved en håndsregning. Bestemmelsen er identisk med § 2, stk. 1, i lov om arbejdsskadesikring.

Ifølge forslaget til *stk. 2*, som viderefører anordnings § 2, stk. 2, er medlemmer af arbejdsgiverens familie sikret efter loven, når deres arbejde i virksomheden svarer til andre ansattes arbejde. Bestemmelsen er parallel med lov om arbejdsskadesikring, § 2, stk. 2, med den forskel, at arbejdsgiverens ægtefælle ifølge forslaget og den gældende anordning er obligatorisk sikret efter forslaget.

Det modsatte er tilfældet efter lov om arbejdsskadesikring, idet en medarbejdende ægtefælle, der ønsker sikring efter lov om arbejdsskadesikring, skal sikre sig frivilligt, jf. lov om arbejdsskadesikring, § 2, stk. 2, jf. stk. 3. Det frivillige element i lov om arbejdsskadesikring er efter grønlandsk ønske ikke medtaget i den gældende anordning og heller ikke i forslagets § 2, stk. 2.

Ifølge forslaget til *stk. 3* får selvstændige mulighed for at sikre sig frivilligt. Bestemmelsen viderefører gældende anordnings § 2, stk. 3. Ved den danske arbejdsskadereform, der trådte i kraft i Danmark den 1. januar 2004,

blev der indført en mulighed for, at selvstændige erhvervsdrivende og medarbejdende ægtefæller kunne sikre sig efter loven. Der er tale om en frivillig ordning. Samme ordning følger af § 2, stk. 3, i den grønlandske anordning, dog med den forskel, at den medarbejdende ægtefælle efter den grønlandske anordning er obligatorisk sikret efter loven, jf. forslaget til stk. 2. Det foreslås at videreføre denne ordning.

Forslaget til *stk. 4* viderefører den gældende anordnings § 2, stk. 4, om, hvordan ansatte på skibe, der hører til i Grønland, er sikret. Ordlyden er imidlertid ændret i forslaget til stk. 4 med det formål at præcisere, at det er arbejde på skibe under grønlandsk flag, der er dækket af loven. Der er ikke tilsigtet nogen realitetsændring med den ændrede ordlyd. Efter den gældende anordning er personer »der arbejder på et dansk skib med hjemsted i Grønland« ligestillet med personer, der er ansat til at arbejde i Grønland. Denne formulering har givet anledning til tvivl og foreslås derfor præciseret.

Formuleringen af forslagets *stk. 4* tager højde for, at der er etableret et særligt registreringssystem for skibe med hjemsted i Grønland. Et grønlandsk skib er, ifølge Søfartsstyrelsens definition, et skib, der har hjemsted i en grønlandsk havn. Et skib, der er registreret i skibsregistret eller i den grønlandske fartøjsfortegnelse som hjemmehørende i en grønlandsk havn, har ret til at føre det grønlandske flag. Det er derfor muligt med den foreslåede affattelse af § 2, stk. 4, at præcisere reglen, således at der ikke opstår nogen misforståelser om, hvilken lovgivning der skal anvendes. Søfolk, der bor i Grønland og arbejder på et skib under dansk flag, er sikret efter lov om arbejdsskadesikring på samme måde som søfolk, der bor uden for Grønland. Omvendt er søfolk, der bor uden for Grønland, herunder i Danmark, og arbejder på et skib under grønlandsk flag, sikret efter den foreslåede regel.

Forslagene til *stk. 5 og 6* viderefører uændret bestemmelse i gældende anordnings § 2, stk. 5 og 6, som svarer til § 2, stk. 5 og 6, i lov om arbejdsskadesikring. Bestemmelserne fastslår, at fosterskader som følge af moderens arbejde (stk. 5) eller arbejdsrelaterede påvirkninger af forældrene før befrugtningen eller efter fødslen kan berettige til erstatning efter reglerne om erhvervs sygdomme.

Til § 3

Den foreslåede § 3 svarer til bestemmelsen i den nu gældende anordnings § 3, som bemyndiger beskæftigelsesministeren til at fastsætte regler om, hvordan arbejdsskadesikringen skal gælde for visse børn under 18 år og visse uddannelsessøgende. Bestemmelsen bemyndiger endvidere Arbejdsskadestyrelsens direktør til

at fastsætte regler om, i hvilket omfang arbejdsskadesikringen skal gælde for udstationerede. Anordningen og forslaget er parallelle med § 3 i lov om arbejdsskadesikring, med den forskel, at anordningen og forslaget er tilpasset de grønlandske forhold på 2 punkter:

Anordningen angår dels børn, der er omfattet af landstingsforordninger inden for det sociale område, mens lov om arbejdsskadesikring medtager børn, der er omfattet af lov om social service, afsnit IV. Derudover indeholder anordningen en bemyndigelse for Beskæftigelsesministeren til at fastsætte regler om, i hvilket omfang arbejdsskadesikringen skal gælde for personer, der er omfattet af kriminallov for Grønland. En tilsvarende bestemmelse findes ikke i lov om arbejdsskadesikring, men i lov om fuldbyrdelse af straf.

Forslaget til *stk. 1* bemyndiger beskæftigelsesministeren til efter forhandling med selvstyret at udstede nærmere regler om sikring af børn, der er optaget til døgnophold på institutioner eller opholdssteder inden for det sociale område og uddannelsessøgende i praktik m.v. Bestemmelsen svarer til den gældende anordnings § 3, stk. 1. Dog foreslås affattelsen af *stk. 1, nr. 1*, ændret i forhold til den gældende anordnings § 3, stk. 1, nr. 1, idet det præciseres, at reglerne kun vedrører børn, der er optaget til døgnophold på institutioner eller opholdssteder. Derved bringes bestemmelsen i overensstemmelse med anvendelsesområder for den tilsvarende bestemmelse i lov om arbejdsskadesikring, § 3, stk. 1, nr. 1. Der vil blive udsendt en bekendtgørelse i forbindelse med ikrafttrædelsen af den foreslåede lov. Bekendtgørelsen skal sikre, at den personkreds, som efter forhandling med selvstyret skal anses for omfattet af reglen, bliver sikret efter loven efter samme retningslinier, som gælder for den tilsvarende personkreds i Danmark i medfør af bekendtgørelse 937 af 26. november 2003 og bekendtgørelse nr. 1272 af 29. november 2006, der er udstedt med hjemmel i lov om arbejdsskadesikring, § 3, stk. 1, nr. 1 og 2.

Forslaget til *stk. 2* svarer til gældende anordnings § 3, stk. 2. Bestemmelsen bemyndiger direktøren for Arbejdsskadestyrelsen til at udstede nærmere regler om sikring af personer, der udsendes til arbejde i udlandet. Der vil blive udsendt en bekendtgørelse i forbindelse med ikrafttrædelsen af den foreslåede lov. Bekendtgørelsen skal sikre, at grønlandske arbejdstagere, der udsendes til midlertidigt arbejde i udlandet, forbliver sikrede efter loven efter samme retningslinier, som gælder for danske arbejdstagere i medfør af bekendtgørelse 853 af 20. oktober 2003, der er udstedt med hjemmel i lov om arbejdsskadesikring, § 3, stk. 2.

Forslaget til *stk. 3* svarer til den gældende anordnings § 3, stk. 3. Bestemmelsen bemyndiger beskæftigelses-

ministeren til at fastsætte nærmere regler om, i hvilket omfang loven skal gælde for den personkreds, der er omfattet af kriminallov for Grønland. Bekendtgørelsen skal sikre, at personer under den grønlandske kriminalforsorg sikres efter loven efter samme retningslinier, som gælder for personer under den danske kriminalforsorg i medfør af bekendtgørelse 382 af 19. maj 2004, der er udstedt med hjemmel i lov om fuldbyrdelse af straf, § 6 og § 102.

Til § 4

§ 4 giver sikringsret til personer, der udøver borgerlige ombud, har tillidshverv eller forsøger redning af menneskeliv. Bestemmelsen svarer til den nugældende anordnings § 4 og til § 4 i lov om arbejdsskadesikring.

Til § 5

Forslagets § 5 er en videreførelse af gældende anordnings § 6, og svarer til lov om arbejdsskadesikring, § 6.

Bestemmelsen angiver overordnet set, hvad der skal forstås ved begrebet arbejdsskade, nemlig ulykke og erhvervssygdom. Bestemmelsen henviser til § 6 om arbejdsulykkesbegrebet og § 7 om erhvervssygdomsbegrebet. Begreberne i forslagets §§ 6 og 7 er de samme som i lov om arbejdsskadesikring, §§ 6 og 7. Der er tale om en videreførelse af de arbejdsskadebegreber, som blev indført med lov nr. 422 af 10. juni 2003 om arbejdsskadesikring (arbejdsskadereformen), og som siden 1. januar 2009 har været gældende i Grønland. Det er ønskeligt, at disse begreber er de samme i Grønland som i Danmark. Der har siden arbejdsskadereformens ikrafttræden den 1. januar 2004 dannet sig en praksis vedrørende forståelsen af begreberne, som umiddelbart er anvendelig på sager om arbejdsskader i Grønland efter forslagets §§ 5 og 6.

Til § 6

Bestemmelsen indeholder definitionen på en arbejdsulykke. Bestemmelsen viderefører gældende anordnings § 7 og svarer til lov om arbejdsskadesikring, § 6.

Til § 7

Forslaget i § 7 indeholder regler om erhvervssygdomme og i hvilket omfang disse berettiger til arbejdsskadeerstatning. Forslaget viderefører reglen i den gældende anordnings § 8, som svarer til lov om arbejdsskadesikring, § 7.

Formålet med bestemmelsen er at sikre anvendelsen af de samme definitioner og af det allerede etablerede system for behandling af ansøgninger om erstatning for

erhvervssygdomme, som gælder efter lov om arbejdsskadesikring, idet det er ønskeligt, at udviklingen på erhvervssygdomsområdet i Grønland følger udviklingen i Danmark, efterhånden som der anerkendes flere erhvervssygdomme. Arbejdsskadestyrelsen har siden arbejdsskadereformen i 2003 foretaget en systematisk gennemgang af eksisterende lægevidenskabelig forskning på erhvervssygdomsområdet. Dette arbejde vil blive fortsat i fremtiden og vil også fremover danne grundlag for en revision af fortegnelsen over erhvervssygdomme.

Til § 8

Bestemmelsen i § 8 fastslår, at en person, der har pådraget sig en lidelse, som er optaget i fortegnelsen over erhvervssygdomme, *jf. § 7, stk. 1*, har krav på ydelser efter loven, medmindre det er overvejende sandsynligt, at sygdommen skyldes andre forhold end de erhvervsmæssige. Bestemmelsen indeholder således en grundlæggende bevislempelsesregel (formodningsregel) og svarer til nugældende anordnings § 9.

Til § 9

Bestemmelsen undtager skader forvoldt ved krigshandlinger, hvis Danmark er i krig, men giver ret til erstatning for visse persongrupper. Bestemmelsen viderefører nugældende anordnings § 10. Som følge af rigsfællesskabet mellem Danmark og Grønland vil det forhold, at Danmark er i krig, betyde, at også Grønland er i krig. Bestemmelsen skal derfor forstås på samme måde som den tilsvarende bestemmelse i lov om arbejdsskadesikring, § 10.

Til § 10

Bestemmelsen i § 10 fastsætter de erstatningsydelser, som loven dækker, og svarer til den gældende anordnings § 11. Bestemmelsen regulerer de samme forhold som § 11 i lov om arbejdsskadesikring. Den gældende anordnings ret til dagpenge ved arbejdsskade videreføres ved § 10, nr. 2, og §§ 16 - 20. Der henvises om dagpenge til afsnit 6.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til § 11

Forslagets § 11 indeholder en bestemmelse om, at erstatning kun gives for arbejdsskadens følger. Bestemmelsen erstatter nugældende anordnings § 12, som er formuleret som den tilsvarende bestemmelse i den forud for lov om arbejdsskadesikring gældende lov om sikring mod følger af arbejdsskade. Bestemmelsen giver mulig-

hed for at nedsætte erstatningen eller at lade erstatningen bortfalde, hvis skadens følger helt eller delvist skyldes andre forhold end arbejdsskaden. Der kræves imidlertid tungvejende bevis for, at et konstateret varigt mén og/eller et erhvervsevnetab eller tilskadekomnes død er helt eller delvist forårsaget af andre forhold end arbejdsskaden. Bestemmelsen svarer til lov om arbejdsskadesikring, § 12. Den fyldige praksis, der er vedrørende den samme bestemmelse i lov om arbejdsskadesikring, vil kunne anvendes. Ved forslaget tilvejebringes den samme retstilstand i Grønland som i Danmark for så vidt angår en væsentlig retssikkerhedsgaranti for de tilskadekomne.

Til § 12

Bestemmelsen i § 12 svarer til § 13 i lov om arbejdsskadesikring og den gældende anordnings § 13. § 12 giver mulighed for at gøre en tabsbegrænsningspligt gældende over for tilskadekomne. Den tilskadekomne skal medvirke til de nødvendige lægelige undersøgelser og behandlinger. I modsat fald kan erstatningen bortfalde. Bestemmelsen anvendes yderst sjældent i praksis. Dette skyldes, at de tilskadekomne har en egen interesse i at opnå helbredelse for arbejdsskadens følger.

Til § 13

Bestemmelsen viderefører gældende anordnings § 14 og svarer til bestemmelsen i lov om arbejdsskadesikring, § 14. Reglen i § 13 handler om betydningen af egen skyld. Der er praksis for en meget indskrænkende fortolkning af reglen. Det vil sige, at erstatning kun nedsættes i helt særlige tilfælde, hvor skadesfølgen ikke kunne være indtrådt uden den retsstridige handling. Tilfælde af bevidst selvbeskadigelse ses i øvrigt yderst sjældent.

Til § 14

Bestemmelsen i § 14 giver tilskadekomne ret til erstatning for udgifter til nødvendig – det vil sige helbredende – behandling og til nødvendige hjælpemidler, proteser m.v., i det omfang behandlingen og hjælpemidlerne ikke gives gratis i det almindelige sundhedsvæsen m.v. i Grønland. Forpligtelsen til at yde sygebehandling og optræning til arbejdsskaderamte påhviler i Grønland det offentlige sundhedsvæsen på samme måde som i Danmark. Det påhviler ikke arbejdsskadesikringen at yde sygebehandling og optræning. Derimod kan udgifter, som tilskadekomne har haft til sygebehandling og optræning på grund af regler om egenbetaling, erstattes af arbejdsskadesikringen, hvis sygebehandlingen eller optræningen har en helbredende effekt.

Bestemmelsen viderefører gældende anordnings § 15 og svarer til lov om arbejdsskadesikring, § 15. Dog foreslås bestemmelserne i stk. 1–4 affattet således, at der tages højde for, at sundhedsydelser og sociale ydelser hviler på landtingsforordninger, men at disse forordninger i fremtiden vil blive afløst af grønlandske love. Der er ikke tilsigtet nogen realitetsændring med den ændrede affattelse. Endvidere foreslås der i forslaget indsat et nyt stk. 5.

Forslaget i *stk. 5* giver den tilskadekomne ret til erstatning for udgifter til behandling og hjælpemidler i videre omfang, end tilfældet er efter gældende anordning og i videre omfang end efter lov om arbejdsskadesikring, § 15. Der er tale om en regel, som allerede har været praktiseret i et vist omfang på frivilligt grundlag af enkelte forsikringsselskaber i Grønland.

Stk. 5 vedrører alene udgifter til behandling under sagens behandling og ikke fremtidige behandlingsudgifter. Det er kun udgifter til behandling, som efter en konkret vurdering kan fremskynde helbredelsen og derved afkorte dagpengeperioden, der kan erstattes. Udgifter til nødvendig transport er ifølge praksis dækket i det omfang, udgifterne ikke kan afholdes af det offentlige.

Det foreslås, at forsikringsselskaberne og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring kan tage stilling til krav om behandlingsudgifter på samme måde, som det er tilfældet efter gældende anordning.

Dette skal også gælde i forhold til erstatning efter forslagens § 14, stk. 5. Det betyder, at forsikringsselskabet, dersom det ikke mener at skulle betale udgiften, skal forelægge spørgsmålet for Arbejdsskadestyrelsen. Det samme gælder, hvis tilskadekomne ikke er tilfreds med selskabets tilbud om betaling. I så fald træffer Arbejdsskadestyrelsen en afgørelse.

Forudsætningen for, at Arbejdsskadestyrelsen i en afgørelse kan pålægge forsikringsselskabet eller Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring at betale efter forslagens stk. 5, er, at der er foretaget en beregning af de skønnede udgifter i forhold til den skønnede besparelse. Afgørelsen kan som andre afgørelser indankes for Ankestyrelsen.

Der henvises til pkt. 6.2 i de almindelige bemærkninger.

Til § 15

Bestemmelsen i § 15 fastsætter frister for afgørelser om erstatning og erstatter gældende anordnings § 16.

Ifølge den gældende anordnings § 16 skal afgørelse om anerkendelse og erstatning så vidt muligt træffes inden 1 år og senest inden 2 år efter arbejdsskadens an-

meldelse. Bestemmelsen i forslaget svarer til lov om arbejdsskadesikring, § 16.

Formålet med den foreslåede nye bestemmelse i § 15 er at indføre de samme fristregler i Grønland, som gælder i Danmark efter lov om arbejdsskadesikring. Forslaget medfører, at den opstramning af fristerne for afgørelser, der blev indført ved lov nr. 422 af 10. juni 2003 om arbejdsskadesikring (arbejdsskadereformen), nu også skal gælde ved behandlingen af arbejdsskadesager i Grønland. Det vil sige, at der skal træffes samlet afgørelse om anerkendelse og erstatning inden 1 år efter arbejdsskadens anmeldelse.

Bestemmelsen indeholder ikke en frist for afgørelser om dagpenge. Det samme gælder den tilsvarende bestemmelse i den gældende anordnings § 16. Der skønnes imidlertid ikke at være behov for en særlig frist fastsat i loven for Arbejdsskadestyrelsens afgørelse om dagpenge, idet den tilskadekomne har et retskrav på dagpenge efter forslaget, og idet dagpenge efter deres art er tænkt som en ydelse, der skal kompensere for det midlertidige tab af indtægt, i modsætning til godtgørelse for varigt mén og erstatning for tab af erhvervsevne, som skal kompensere for fremtidig, varige tab.

Fristen på 1 år for den samlede afgørelse udelukker ikke, at Arbejdsskadestyrelsen kan træffe afgørelse på et tidligere tidspunkt om eksempelvis spørgsmålet om det varige mén, hvis det viser sig, at afklaringen af de erhvervsmæssige forhold trækker ud. En sådan selvstændig afgørelse af det varige mén vil tillige indeholde en delafgørelse om, at den anmeldte skade er anerkendt som arbejdsskade. Sagen vil derefter blive behandlet videre med henblik på den endelige afgørelse i sagen.

Til § 16

Bestemmelsen i § 16 giver tilskadekomne ret til dagpenge ved uarbejdsdygtighed som følge af en arbejdsskade og erstatter gældende anordnings § 17. Stk. 1 er affattet i et mere tidssvarende sprog i forhold til gældende anordnings § 17, stk. 1, men uden at der er tilsigtet nogen realitetsændring.

Dagpengeordningen stammer fra ulykkesforsikringsloven før 1973 og er blevet bibeholdt i Grønland, idet der ikke hidtil har været en dagpengeordning i Grønland. Det er forsikringsselskaberne i ulykkestilfælde, og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring i tilfælde af erhvervssygdom, der betaler dagpenge efter loven.

Der er nu med landstingsforordning nr. 5 af 1. juni 2006 om en arbejdsmarkedsydelse indført en dagpengeordning i Grønland, som også dækker arbejdsskade, jf. forordningens § 8, stk. 3. Der er derfor nu mulighed for at skabe et sammenhængende system af arbejdsmar-

kedsydelse og dagpenge, hvilket er tilsigtet med lovfor-
slagets § 18. Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 6.3.

Til § 17

Bestemmelsen i § 17 fastlægger varigheden af dagpengeretten og svarer indholdsmæssigt til gældende anordnings § 18. Ordlyden er gjort mere tidssvarende, men uden at der er tilsigtet nogen realitetsændring.

Det er hensigten med henvisningen til § 21 at understrege, at dagpengene ikke kan løbe længere, end til en afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne får virkning. Dette gælder også efter gældende anordning. Ændringen er således rent redaktionel.

Til § 18

Efter gældende anordning, § 19, har den tilskadekomne ret til dagpenge ved uarbejdsdygtighed som følge af arbejdsskaden. Dagpengene beregnes på grundlag af den tilskadekomnes årsløn i året forud for skaden. Årslønnen er også grundlaget for beregning af erstatning for tab af erhvervsevne og tab af forsørger. Årslønnen er som udgangspunkt den tilskadekomnes indtægt ved arbejde i året forud for skaden.

Ved forslagets § 18 ændres denne regel, idet det som noget nyt foreslås, at der indføres en fast sats for dagpenge i stedet for den gældende regel om, at dagpengene beregnes på grundlag af den individuelle årsløn. Satsen skal være den samme i alle tilfælde, uanset den tilskadekomnes årsløn. Det foreslås at anvende den til enhver tid gældende sats for arbejdsmarkedsydelsen. Satsen anvendes i forhold til tilskadekomnes individuelle gennemsnitlige timetal i 13 uger forud for sygemeldingen, dog højst 40 timer og mindst 20 timer. Det foreslås videre, at dagpengene udbetales 14 dage bagud på samme måde som arbejdsmarkedsydelsen.

Formålet med forslaget er at forenkle og effektivisere dagpengesystemet, således at dagpengene kan komme til udbetaling hurtigst muligt, efter anmeldelsen er modtaget, til gavn for de tilskadekomne. Derudover er det et ønske at skabe et sammenhængende system af arbejdsmarkedsydelse og dagpenge, således at der samlet set opnås en større sikkerhed for compensation ved arbejdsskade umiddelbart efter 1. fraværsdag. Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 6.3.

Til § 19

Ifølge reglen i forslagets § 19 indtræder en arbejdsgiver, der ifølge aftale eller overenskomst betaler løn under sygdom, i retten til dagpenge efter loven. Forsla-

gets § 19 viderefører den gældende anordnings § 20, stk. 2, dog er ordlyden gjort mere tidssvarende, men uden at der er tilsigtet nogen realitetsændring hermed. Det foreslås, at nugældende anordnings § 20, stk. 1, om personer, der er berettiget til dagpenge efter lov om dagpenge, ikke videreføres, da bestemmelsen er overflødig, idet der ikke vil være personer, som har ret til dagpenge efter både dagpengeloven og lovforslaget.

Til § 20

Bestemmelsen i forslagets § 20 giver Arbejdsskadestyrelsen ret til at kræve lægeerklæring som dokumentation for, at tilskadekomne er uarbejdsdygtig, og svarer indholdsmæssigt til gældende anordnings § 21. Ordlyden er gjort mere tidssvarende, uden at der er tilsigtet nogen realitetsændring.

Til § 21

Bestemmelsen i § 21 svarer til gældende anordnings § 22 om ret til erstatning for tab af erhvervsevne og til lov om arbejdsskadesikring, § 17.

Til § 22

Bestemmelsen i § 22 svarer i sin helhed til § 23 i gældende anordning om godtgørelse for varigt mén og til § 18 i lov om arbejdsskadesikring. Nuværende praksis efter lov om arbejdsskadesikring og gældende anordning kan videreføres umiddelbart.

Til § 23

Bestemmelsen i § 23 svarer i sin helhed til § 24 i gældende anordning om overgangsbeløb ved dødsfald og til § 19 i lov om arbejdsskadesikring.

Nuværende praksis efter lov om arbejdsskadesikring og gældende anordning kan videreføres umiddelbart.

Efter § 3 i anordning nr. 320 af 26. april 1996 om ikrafttræden for Grønland af lov om registreret partnerskab har registrering af partnerskab som udgangspunkt samme retsvirkninger som indgåelse af ægteskab. Dette svarer til reglen i § 3 i lov om registreret partnerskab, jf. lovbekendtgørelse nr. 938 af 10. oktober 2005.

Til § 24

Bestemmelsen i § 24 svarer i sin helhed til § 25 i gældende anordning om erstatning for tab af forsørger til ægtefælle og samlever og til § 20 i lov om arbejdsskadesikring.

Nuværende praksis efter lov om arbejdsskadesikring og gældende anordning kan videreføres umiddelbart.

Til § 25

Bestemmelsen i § 25 svarer til § 26 i gældende anordning om erstatning for tab af forsørger til børn og til § 21 i lov om arbejdsskadesikring.

Nuværende praksis efter lov om arbejdsskadesikring og gældende anordning kan videreføres umiddelbart.

Til § 26

Bestemmelsen i § 26 svarer i sin helhed til § 27 i gældende anordning om erstatning til andre end ægtefælle, samlever eller børn og til § 22 i lov om arbejdsskadesikring.

Nuværende praksis efter lov om arbejdsskadesikring og gældende anordning kan videreføres umiddelbart.

Til § 27

Bestemmelsen i § 27 svarer til § 28 i den gældende anordning om godtgørelse til efterladte og til § 23 i lov om arbejdsskadesikring.

Til § 28

Bestemmelsen i § 28 svarer til nugældende anordnings § 29 og indeholder regler for fastsættelse af den årsløn, som lægges til grund for beregning af erstatning for tab af erhvervsevne samt tab af forsørger. Årslønsfastsættelse har siden den første ulykkesforsikringslov af 1898 udgjort grundlaget for fastsættelsen af erstatningen for tab af erhvervsevne (tidligere invaliditetserstatningen). Reglen er den samme som i lov om arbejdsskadesikring, § 24, dog er mindsteårslønnen fastsat til et beløb, der er tilpasset de grønlandske forhold.

Der foreslås desuden i stk. 5 et tillæg til årslønnen for selvstændige erhvervsdrivende, og stk. 7 justeres.

Med forslagets *stk. 5* foreslås der som noget nyt et tillæg til årslønnen for selvstændige erhvervsdrivende under gruppeforsikringen, jf. forslagets § 52, stk. 4. Dette skyldes, at det økonomiske udbytte for selvstændige fiskere, fangere og fåreavlere m.v. består dels i pengeindkomst fra salg af fangst, dels i eget forbrug af fangst i husholdningen. Der er ikke nogen statistik, der belyser værdien af dette forbrug af egen fangst, og det foreslås derfor at tage udgangspunkt i værdien af kost for arbejdstagere, der har bopæl hos arbejdsgiveren. Værdien er oprindeligt, det vil sige i ulykkesforsikringsloven af 1898, fastsat som den udgift, en arbejdsgiver har til råvarer, som tilberedes i arbejdsgiverens husholdning og derigennem bliver til kost for de ansatte. Satsen for kost er i 2010 sat til 77 kroner pr. dag for en voksen person.

Der foreslås derfor en fast sats for alle tilfælde på det halve af den til enhver tid gældende sats for kost, som i 2010 udgør 77 kr. Der tages udgangspunkt i en familie på 2 voksne og 2 børn, hvor satsen for børn sættes til det halve af satsen for voksne. Dette giver 2 x 38,50 kr. for 2 voksne familiemedlemmer og 1 x 38,50 kr. for 2 børn, i alt 115,50 kr. pr. dag. Det vil sige årligt 42.157,50 kr. beregnet efter satserne for 2010. Forslaget bygger på en antagelse om, at egen fangst udgør halvdelen af familiens kostforbrug. For enkelthedsens skyld foreslås reglen formuleret som 1,5 gange den til enhver tid gældende sats for kost.

Tillægget gives til den faktiske årsløn, hvis denne overstiger minimumsårslønnen, som for 2010 udgør 55.200 kr. Hvis den faktiske årsløn er mindre end eller det samme som minimumsårslønnen, fastsættes årslønnen til minimumsårslønnen plus tillægget.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 6.4, og til bemærkningerne om de økonomiske konsekvenser af forslaget.

Forslaget til *stk. 6* er affattet anderledes end den tilsvarende regel i den gældende anordnings § 29, stk. 6, idet det foreslås, at ordene: »hvorefter dagpengene beregnes« udgår. Dette er en konsekvens af forslagets § 18 om, at dagpengene skal udgøre samme beløb som arbejdsmarkedsydelsen i stedet for at blive beregnet på grundlag af årslønnen som efter den gældende anordning. Bestemmelsen har imidlertid betydning også for beregningen af årsløn til brug for afgørelser om erstatning for tab af erhvervsevne og forsørgertab.

Forslaget til *stk. 7* om regulering tilsigter en justering, idet ordet »dagpenge« udgår som konsekvens af forslaget om at indføre en fast dagpengesats, jf. forslagets § 18.

Til § 29

Bestemmelsen i § 29 svarer til gældende anordnings § 30 og indeholder regler om regulering af ydelser og grundbeløb.

Bestemmelserne om regulering af ydelser efter gældende anordning adskiller sig fra reglerne om regulering af ydelser efter lov om arbejdsskadesikring, idet reguleringen af overgangsbeløb til efterladte ægtefælle eller samlever, jf. gældende anordnings § 24 samt minimumsårslønnen, jf. gældende anordnings § 29, stk. 4, reguleres efter det grønlandske reguleringsprisindeks, mens øvrige ydelser reguleres på samme måde som ydelser efter lov om arbejdsskadesikring, § 25. Denne forskel i reguleringsmekanismen videreføres i forslaget. Den i gældende anordnings § 30, stk. 5 indeholdte reguleringsbestemmelse for personer, der efter at være tilkendt en løbende ydelse tager fast bopæl uden for Grønland, bort-

falder i konsekvens af, at nugældende anordnings § 5 ikke videreføres. Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 6.1.

Til § 30

Bestemmelsen i § 30 svarer til § 31 i gældende anordning om udbetaling af erstatning til tilskadekomne og efterladte og til § 26 i lov om arbejdsskadesikring. Renter tilskrives efter anordning nr. 350 af 14. juli 1980 om ikrafttræden for Grønland af lov om renter ved forsinket betaling m.v.

Bestemmelsen er justeret i lyset af ændringerne vedrørende den administrative flytning af opgaver fra Center for Arbejdsskadesikring til Arbejdsskadestyrelsen.

I praksis udbetaler Center for Arbejdsskadesikring dagpenge efter aftale med nogle forsikringsselskaber mod et gebyr fra disse selskaber. Denne ordning foreslås udvidet til at gælde i forhold til alle forsikringsselskaber, der udbyder arbejdsskadesikring i Grønland. Det foreslås derfor som noget nyt i stk. 3, at Arbejdsskadestyrelsen udbetaler dagpenge til tilskadekomne mod efterfølgende refusion fra forsikringsselskaberne og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.

Da Arbejdsskadestyrelsen ikke uden videre kan indtræde i den aftale, som Center for Arbejdsskadesikring har indgået med forsikringsselskaberne, vil Arbejdsskadestyrelsen sigte mod en justering af betalingen for sagsbehandling i Grønland til et niveau, der modsvarer den ekstra administration, der er forbundet med udbetaling af dagpenge og indeholdelse af skat.

Til § 31

Bestemmelsen i § 31 svarer til § 32 i gældende anordning om omsætning af løbende erstatning til kapitalbeløb.

Bestemmelsen svarer med tilpasninger, der skyldes de grønlandske forhold, til § 27 i lov om arbejdsskadesikring før ændringen af denne bestemmelse ved lov nr. 496 af 6. juni 2007.

Bestemmelsen indeholder således ikke regler om, at kapitaliseringsfaktorerne skal fastsættes i spring af hele år og måneder, samt regler om variabel folkepensionsalder, jf. også lov 1587 af 20. december 2006.

Det er bekendtgørelse 449 af 8. juni 2009 om omsætning af løbende ydelser til kapitalbeløb for ulykker indtrådt og for erhvervssygdomme anmeldt før den 1. juli 2007, der skal anvendes ved omsætning af løbende erstatning for tab af erhvervsevne og tab af forsørgertab til kapitalbeløb.

Til § 32

Bestemmelsen i § 32 svarer til § 33 i gældende anordning om tjenestemandsfradrag for personer, der som følge af arbejdsskaden får tilkendt forhøjet tjenestemandspension, og til § 28 i lov om arbejdsskadesikring.

Til § 33

Bestemmelsen i § 33 svarer til § 34 i gældende anordning om udbetaling til andre end tilskadekomne eller efterladte i særlige situationer og til § 29 i lov om arbejdsskadesikring.

Til § 34

Bestemmelsen i § 34 svarer til § 35 i gældende anordning om overførelse af krav efter lov ved aftale og om kreditorforfølgning og til § 30 i lov om arbejdsskadesikring.

Til § 35

Bestemmelsen i § 35 svarer til § 36 i gældende anordning om, hvilke skader der skal anmeldes, og om frister for anmeldelse af arbejdsskader og til § 31 i lov om arbejdsskadesikring.

Der er foretaget en sproglig modernisering af bestemmelsen. Omskrivningen er ikke udtryk for en realitetsændring.

Til § 36

Bestemmelsen i § 36 svarer til § 37 i gældende anordning om, hvem der har pligt til at anmelde arbejdsskader, og til § 32 i lov om arbejdsskadesikring.

Til § 37

Bestemmelsen i § 37 svarer til § 38 i gældende anordning om, hvortil anmeldelserne skal sendes.

Bestemmelsen viderefører gældende retstilstand. Der er den forskel på gældende regler om anmeldelse af arbejdsskader i Danmark og i Grønland, at anmeldelser af ulykker i Danmark går til forsikringsselskaberne, mens anmeldelser i Grønland i alle tilfælde går til Center for Arbejdsskadesikring. Det er hensigtsmæssigt på grund af forholdene i Grønland at videreføre den nuværende anmelderegulering på dette punkt.

Til § 38

Bestemmelsen i § 38 svarer til § 39 i gældende anordning om anmeldelse af erhvervssygdomme og til § 34, stk. 1, i lov om arbejdsskadesikring.

Til § 39

Forslagets § 39 indeholder regler om de oplysninger, der skal ledsage en anmeldelse, samt om hvordan anmeldelse skal ske. Reglen giver hjemmel til, at direktøren for Arbejdsskadestyrelsen kan fastsætte nærmere regler i bekendtgørelse. Bestemmelsen svarer til nugældende anordnings § 40 og til § 35, stk. 2-4, i lov om arbejdsskadesikring med de tilpasninger, der følger af forskellene i anmeldeprocedurer mellem Danmark og Grønland.

Dog foreslås det i *stk. 4* at indsætte en udtrykkelig hjemmel til, at forsikringsselskaberne og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring skal betale for de nødvendige oversættelser mellem dansk og grønlandsk. Det er nødvendigt at oversætte alle dokumenter i hver eneste sag, idet grønlandsk er det officielle sprog i Grønland, og idet det ofte ikke er muligt at kommunikere på dansk. Det er rimeligt, at den hermed forbundne udgift betales af forsikringsselskaberne og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring. De samlede udgifter til oversættelse i 2007 var 124.000 kr., mens udgiften i 2008 var 250.000 kr. Udgifterne i 2007, og især i 2008, var dog påvirket af, at et meget stort efterslæb af sager blev afviklet. Det skønnes, at udgifterne fremover vil ligge på ca. 100.000 kr.

Til § 40

Bestemmelsen i § 40 giver tilskadekomne eller efterladte en mulighed for selv at anmelde krav på erstatning for arbejdsskader, dersom arbejdsgiveren eller lægen ikke har anmeldt tilfældet. Anmeldelse skal ske inden for et år regnet fra arbejdsulykkens indtræden eller fra det tidspunkt, da tilskadekomne eller de efterladte har fået kendskab til, at sygdommen må antages at være erhvervsbetinget. Der kan dispenseres fra anmeldefristen under de i bestemmelsen angivne betingelser.

Bestemmelsen i § 40, *stk. 1*, giver mulighed for dispensation ved tilskadekomnes anmeldelse ud over lovens 1-årsfrist. Bestemmelsen erstatter gældende anordnings § 41, stk. 1. Den foreslåede bestemmelse svarer til § 36, stk. 1, i lov om arbejdsskadesikring, som er indført ved lov 496 af 6. juni 2007, hvorved adgangen til dispensation ved for sen anmeldelse blev lempet. Det foreslås, at dette også skal gælde for sager efter den grønlandske ordning. Ved forslaget tilvejebringes den samme retstilstand i Grønland som i Danmark for så vidt angår adgangen til dispensation ved for sen anmeldelse. Dog foreslås det at videreføre reglen i § 41, stk. 1, sidste punktum, i den gældende anordning, om at adgangen til at dispensere fra 1-års-fristen ikke skal gælde for retten til dagpenge. Dette fremgår af, at der i forslaget henvises

til lovens § 14 samt til lovens §§ 21-27. Det skønnes, at forslaget vil betyde, at de tilkendes godtgørelse for varigt mén i yderligere 4 sager pr. år og erstatning for tab af erhvervsevne i yderligere 1 sag pr. år. Den samlede ekstraomkostning skønnes herved at blive højst 1,98 mio. kr. om året. Skønnet er foretaget på grundlag af antallet af for sent anmeldte sager efter lov om arbejdsskadesikring, idet der ikke foreligger data om dette for Grønlands vedkommende. Skønnet er derfor forbundet med meget betydelig usikkerhed.

Til § 41

Forslagets § 41 giver Arbejdsskadestyrelsen ret til at kræve oplysninger fra arbejdsgivere, kommuner, ansatte på sygehuse, læger og producenter m.v., som er nødvendige for en sags behandling. Bestemmelsen viderefører nugældende anordnings § 42 og svarer til § 37, stk. 1 og 2, i lov om arbejdsskadesikring. Bestemmelsen giver Arbejdsskadestyrelsen hjemmel til at pålægge udenforstående – det vil sige læger, arbejdsgivere, producenter m.v. – at videregive oplysninger, som de ligger inde med, og som har betydning for arbejdsskadesagens oplysning, til Arbejdsskadestyrelsen. Bestemmelsen giver ikke hjemmel til, at Arbejdsskadestyrelsen uden samtykke kan foretage husundersøgelser eller lignende.

Til § 42

Der foreslås med § 42 indført udtrykkelig hjemmel til, at de nødvendige oplysninger til behandling af sager om arbejdsskader i Grønland kan indhentes på grundlag af stiltiende samtykke på samme måde, som det gælder i sager efter lov om arbejdsskadesikring. Bestemmelsen svarer til lov om arbejdsskadesikring, § 37 a. Der tilvebringes med forslaget den samme retstilstand i Grønland, som gælder i Danmark.

Til § 43

Forslagets § 43 pålægger den tilskadekomne at medvirke loyalt til de nødvendige lægelige undersøgelser og behandlinger. Som modstykke til den tilskadekomnes loyale medvirken har tilskadekomne ret til at få erstattet udgifter til transport og fortæring m.v. i forbindelse med de nødvendige undersøgelser. Bestemmelsen bygger på et tabsbegrænsningssynspunkt. Bestemmelsen viderefører gældende anordnings § 43 og svarer til lov om arbejdsskadesikring, § 38.

Konsekvensen af manglende medvirken kan være nedsettelse eller bortfald af erstatningen i medfør af § 12. Bestemmelsen har i forskellig udformning været en bestanddel af arbejdsskadesikringen siden den første lov af 1898, men har yderst sjældent ført til begrænsning eller

bortfald af erstatning. Reglen skal læses i sammenhæng med § 12.

Til § 44

Bestemmelsen i forslagets § 44 indeholder frister for Arbejdsskadestyrelsens afgørelser om, at en anmeldt ulykke eller sygdom ikke kan anerkendes som en arbejdsskade. Bestemmelsen svarer til reglen i lov om arbejdsskadesikring, § 39. Forslaget til § 44 skal ses i sammenhæng med forslaget til § 15.

Det foreslås, at bestemmelsen erstatter den gældende anordnings § 44, som giver tilskadekomne eller de efterladte ret til en afgørelse om anerkendelse. Denne afgørelsesform udgik af lov om arbejdsskadesikring med lov nr. 422 af 10. juni 2003 og blev erstattet af den samlede afgørelse om anerkendelse og erstatning, jf. lov om arbejdsskadesikring, § 16. Samtidigt blev der med § 39 i lov om arbejdsskadesikring indført en frist for afgørelser om, at et anmeldt tilfælde ikke kunne anerkendes som en arbejdsskade.

Forslaget har til formål at skabe overensstemmelse mellem retstilstanden i Danmark og i Grønland på dette område, således at anerkendelse som selvstændig afgørelsesform udgår og erstattes af en samlet afgørelse om anerkendelse og erstatning i de tilfælde, der kan anerkendes, jf. forslagets § 15, samt en afgørelse inden for bestemte frister i de tilfælde, der ikke kan anerkendes som arbejdsskade.

Bestemmelsen giver tilskadekomne eller de efterladte et krav på en afgørelse inden for bestemte tidsfrister, hvis tilfældet ikke kan anerkendes som en arbejdsskade. Hvis tilfældet omvendt kan anerkendes, gælder de i § 15 anførte frister for afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne og godtgørelse for varigt mén.

Til § 45

Bestemmelsen i forslagets § 45 fastlægger Arbejdsskadestyrelsens kompetence for så vidt angår behandlingen af arbejdsskadesager i Grønland. Forslaget ændrer kompetencebestemmelsen i den gældende anordnings § 46, hvilket er begrundet i, at administrationen overgår fra det nuværende Center for Arbejdsskadesikring til Arbejdsskadestyrelsen. Samtidigt og som konsekvens ophører Center for Arbejdsskadesikring som en selvstændig enhed under selvstyret. Der er derfor ikke behov for den nugældende regel om delegation og tilsyn.

Til § 46

Bestemmelsen i § 46 erstatter § 48 i gældende anordning om genoptagelse af sager, der ikke er anerkendt

efter loven. Den foreslåede bestemmelse er identisk med § 41 i lov om arbejdsskadesikring, som affattet ved lov nr. 186 af 18. marts 2009. Den foreslåede bestemmelse giver i modsætning til den gældende anordnings § 48 adgang til genoptagelse, også for sager, der er afvist som for sent anmeldt. Formålet med forslaget er at opnå samme retstilstand i Grønland som i Danmark.

Til § 47

Bestemmelsen i § 47 svarer til § 49 i gældende anordning om genoptagelse af erstatningsudmålingen til tilskadekomne i arbejdsskadesager og til § 42 i lov om arbejdsskadesikring.

Nuværende praksis efter gældende anordning og lov om arbejdsskadesikring kan anvendes umiddelbart.

Til § 48

Bestemmelsen i § 48 svarer til § 50 i gældende anordning om genoptagelse af erstatningsudmålingen til efterladte og til § 43 i lov om arbejdsskadesikring.

Nuværende praksis efter gældende anordning og lov om arbejdsskadesikring kan anvendes umiddelbart.

Til § 49

Forslagets § 49 indeholder regler om anke til Ankestyrelsen. Forslaget svarer til nugældende anordnings § 51 og lov om arbejdsskadesikring, § 44.

Det foreslås, at bestemmelsen i den nugældende anordnings § 51, stk. 2, om afgørelser om branchetilørsforhold, ikke videreføres, idet bestemmelsen er overflødig, da Arbejdsskadestyrelsen ikke længere træffer afgørelse om branchetilørsforhold, men blot giver meddelelse til Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring herom. Dette bør også gælde for sager om arbejdsskader i Grønland.

Derudover foreslås der af praktiske hensyn indsat en henvisning i stk. 8 til den bekendtgørelse om behandling af klagesager, der er udstedt i medfør af lov om arbejdsskadesikring, § 44, stk. 9, idet det foreslås, at denne bekendtgørelse også skal gælde for klagesagsbehandling efter forslaget. Dette er begrundet i, at det er ønskeligt, at der fremover gælder samme regler om behandling af klagesager i Grønland som i Danmark.

Til § 50

Bestemmelsen i forslagens § 50 omhandler klager over afgørelser truffet af Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring. Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring træffer afgørelse om henføring af en virksomhed til

en branchegruppe i den branchegruppering, som danner grundlag for erhvervs sygdomssikringen, jf. lovforslagets § 63. Bestemmelsen henviser til det i henhold til lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, § 28 nedsatte ankenævn.

Til § 51

Bestemmelsen i forslagens § 51 viderefører gældende anordnings § 52, som giver Forsikring og Pension ankeret for så vidt angår afgørelser efter forslagens §§ 52, stk. 6 og 56. Reglen svarer til lov om arbejdsskadesikring, § 46.

Til § 52

Forslagets § 52 bestemmer arbejdsgiverens sikringspligt i forhold til de ansatte. Bestemmelsen viderefører gældende anordnings § 55 og svarer i vidt omfang til lov om arbejdsskadesikring, § 48, dog med de ændringer, der er nødvendige af hensyn til de grønlandske forhold. Der er tale om en bestemmelse, som i forskellig affattelse har eksisteret siden forsikringspligtens indførelse med ulykkesforsikringsloven af 1916. Der findes en meget fyldig praksis vedrørende bestemmelsen i lov om arbejdsskadesikring, som umiddelbart kan anvendes.

Det foreslås, at bestemmelsen i den nugældende anordnings § 55, stk. 4, om sikring af skibsejere, ikke videreføres, idet skibsdrift, og dermed også skibsejere, medtages i forslagens § 52, stk. 4. Skibsejere vil dermed fortsat kunne blive medlemmer af gruppeforsikringen på de vilkår, som gælder for gruppeforsikringen, herunder at skibet ikke må overstige 15 meter, jf. forslagens § 67, stk. 2. Der er tale om en redaktionel ændring, som ikke tilsigter nogen ændring af retstilstanden.

Med forslaget til stk. 4 foreslås det at gøre gruppeforsikringen til en frivillig ordning, i og med at ordlyden af forslaget til stk. 4 ændres til »kan« til forskel fra den gældende anordnings § 55, stk. 4 og 5, som anvender ordet »skal«. Det betyder, at en arbejdsgiver, som opfylder betingelserne i regler udstedt i medfør af § 69 for medlemskab af gruppeforsikringen, kan vælge at opfylde sin sikringspligt for sine ansatte i et forsikrings selskab og ved tilmelding til Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring, og på samme måde på frivillig basis sikre sig selv som alternativ til gruppeforsikringen. De erhvervsdrivende, som nævnes i forslagens § 52, stk. 4, kan derfor vælge, om de vil opfylde deres sikringspligt ved sædvanlig tegning af forsikring for ulykker i et forsikrings selskab samt sikring for erhvervs sygdomme ved tilmelding til Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring eller ved tilmelding til gruppeforsikringen. Valget af gruppeforsikringen foreslås at omfatte den erhvervs-

drivende selv, dennes medarbejdende ægtefælle og de ansatte.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 6.5.

Til § 53

Forslagets § 53 gør op med visse situationer, hvor der kan være tvivl om sikringspligten og betalingspligten for forsikringsselskaber, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring og staten, samt giver regler for, hvilken arbejdsgiver der i forskellige tvivlssituationer skal anses for sikringspligtig. Bestemmelsen viderefører gældende anordnings § 56 og svarer til lov om arbejdsskadesikring, § 49.

Til § 54

Bestemmelsen i § 54 svarer til § 57 i gældende anordning om pligten til at tegne forsikring for følgerne af ulykker og med tilpasninger til de grønlandske forhold til § 50 i lov om arbejdsskadesikring.

Til § 55

Bestemmelsen i § 55 svarer til § 58 i gældende anordning om arbejdsgiverens pligt til at betale præmie, hvis der ikke er tegnet forsikring, eller hvis en forsikring ikke er holdt i kraft. Bestemmelsen svarer med tilpasninger til de grønlandske forhold til § 51 i lov om arbejdsskadesikring.

Til § 56

Bestemmelsen i § 56 svarer til § 59 i gældende anordning om betaling af erstatning til tilskadekomne og efterladte i de få situationer, hvor arbejdsgiveren ikke har tegnet forsikring, og til § 52 i lov om arbejdsskadesikring.

Til § 57

Bestemmelsen i § 57 svarer til § 60 i gældende anordning om den situation, at forsikringsselskabet er gået ud fra urigtige forudsætninger ved forsikringens tegning og til § 53 i lov om arbejdsskadesikring.

Til § 58

Bestemmelsen i § 58 svarer til § 61 i gældende anordning om inddrivelse af præmier, når arbejdsgiveren ikke betaler, og med tilpasninger til de grønlandske forhold til § 60, stk. 2, i lov om arbejdsskadesikring.

Til § 59

Bestemmelsen i § 59 svarer til § 62 i gældende anordning om den situation, at et forsikringsselskabs bestand af arbejdsulykkesforsikringer tages under administration, og til § 54 i lov om arbejdsskadesikring.

Til § 60

Bestemmelsen i § 60 svarer til § 63 i gældende anordning om tilslutning til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring og med tilpasninger til de grønlandske forhold til § 55 i lov om arbejdsskadesikring.

Til § 61

Bestemmelsen i § 61 svarer til § 64 i gældende anordning om fastsættelse af regler om betaling af bidrag. Bestemmelsen adskiller sig fra § 56 i lov om arbejdsskadesikring blandt andet ved, at fællesopkrævning af bidrag, som er indført i Danmark ved lov nr. 1538 af 20. december 2006 om ændring af lov om arbejdsskadesikring m.v., af praktiske grunde ikke er indført i Grønland. Renter tilskrives efter anordning nr. 350 af 14. juli 1980 om ikrafttræden for Grønland af lov om renter ved forsinket betaling m.v.

Til § 62

Bestemmelsen i § 62 svarer til § 65 i gældende anordning om betaling af erstatning til tilskadekomne og efterladte i de få situationer, hvor arbejdsgiveren ikke har tilsluttet sig Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, og med tilpasninger til de grønlandske forhold til § 57 i lov om arbejdsskadesikring. Dog foreslås det, at stk. 5 i den gældende anordning om, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring kan opkræve et beløb hos arbejdsgiveren, svarende til det bidrag, der efter den 1. januar 1999 skulle have været indbetalt til ordningen, udgår, idet der er tale om en overgangsbestemmelse, som ikke længere har betydning.

Til § 63

Bestemmelsen i § 63 erstatter § 66 i gældende anordning om fastsættelse af de samlede bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring. Forslaget tager højde for den ændring af § 58 i lov om arbejdsskadesikring, der er indført ved lov nr. 1538 af 20. december 2006, og lov nr. 496 af 6. juni 2007. Ved den seneste lovændring blev det vedtaget, at bidraget til dækning af skader anmeldt fra og med 1. januar 2008 beregnes efter et princip om betaling for de løbende udgifter år for år (det såkaldte pay-as-you-go-princip), mens bidrag til dækning af skader anmeldt før 1. januar 2008 blev be-

regnet efter et hensættelsesprincip. Med henblik på at sikre en mere stabil udvikling i bidragssatserne blev det samtidigt vedtaget at inddеле arbejdsgiverne i færre og større branchegrupper. Branchegrupperne er fastsat ved lov, jf. § 58 a i lov om arbejdsskadesikring.

De grønlandske arbejdsgivere sikrer deres ansatte mod følgerne af erhvervssygdomme efter samme regler som arbejdsgivere i Danmark. Det betyder, at arbejdsgivere i Grønland indgår som en integreret del af bidragsfastsættelsen i Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring. For at kunne fastholde denne model er det nødvendigt, at reglerne om fastsættelse af bidrag er enslydende for arbejdsgivere i Grønland og i Danmark. Som følge af den integrerede bidragsfastsættelse henføres arbejdsgivere i Grønland til de samme branchegrupper som arbejdsgivere i Danmark. Det foreslås derfor, at der i forslaget § 63 henvises til §§ 58-58 c i lov om arbejdsskadesikring. Det indebærer, at de bekendtgørelser, der udstedes i medfør af disse bestemmelser, får virkning for Grønland.

I lov om arbejdsskadesikring, § 58, findes reglerne om arbejdsgivers pligt til at betale bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring og om opkrævning af bidrag. I § 58 a oplystes hovedbranchegrupperne samt gives bemyndigelse til, at direktøren for Arbejdsskadestyrelsen kan fastsætte undergrupper til hovedbranchegrupperne. Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1290 af 15. november 2007 om brancheundergrupper i Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring. Bekendtgørelsen vil således ligeledes finde anvendelse ved branchehenføring af arbejdsgivere i Grønland. Ifølge § 58 b skal der i forbindelse med bidragsfastsættelse opkræves et beløb til opbygning af puljer til udligning af overskud og underskud i branchegrupperne.

Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring får årligt et udtræk fra det grønlandske erhvervsregister (GER) indeholdende stamdata på alle arbejdsgivere i Grønland. Det betyder, at der er tilknyttet en branchekode til alle arbejdsgivere i Grønland. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring anvender denne branchekode, når en arbejdsgiver skal henføres til en branchegruppe.

Arbejdsgivere i Danmark får beregnet deres bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring ud fra antallet af fuldtidsansatte beregnet på grundlag af arbejdsgiverens indbetalte ATP-bidrag, jf. lov om arbejdsskadesikring, § 55, stk. 2. Da arbejdsgivere i Grønland ikke er omfattet af ATP-reglerne, er denne regel ikke anvendelig for Grønlands vedkommende. Arbejdsgivere i Grønland skal derfor i medfør af lovens § 60, stk. 3, indberette beskæftigelsesoplysninger direkte til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, som beregner arbejdsgiverens bidrag for det enkelte kalenderår på basis

af de indberettede beskæftigelsesoplysninger vedrørende samme kalenderår. De grønlandske arbejdsgivers risiko for de ansattes erhvervssygdomme er således sikret efter samme principper som danske arbejdsgivers, jf. også § 66.

Til § 64

Bestemmelsen i § 64 svarer til § 67 i gældende anordning om betaling for administration af skadesagerne i Arbejdsskadestyrelsen og Ankestyrelsen og med tilpasninger til grønlandske forhold til § 59 i lov om arbejdsskadesikring.

Til § 65

Bestemmelsen i § 65 svarer til § 68 i gældende anordning om forrentning af beløb og med tilpasninger til grønlandske forhold til § 60, stk. 1, i lov om arbejdsskadesikring.

Til § 66

Bestemmelsen i § 66 svarer § 69 i gældende anordning. Bestemmelsen indebærer, at reglerne i kapitel 11 i lov om arbejdsskadesikring om Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring finder tilsvarende anvendelse i Grønland for så vidt angår Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings sammensætning, opgaver, administration, aktuarmæssige forhold, årsregnskab og revision, investeringsregler og tilsyn.

Til § 67

Ved forslaget § 67 lægges ansvaret for den i 1962 etablerede gruppeforsikring hos Arbejdsskadestyrelsen. Hidtil har ansvaret ligget hos Center for Arbejdsskadesikring, som foreslås nedlagt. Bestemmelsen erstatter nugældende anordnings § 70, idet det foreslås at gøre gruppeforsikringen frivillig, og idet det foreslås at bemyndige direktøren for Arbejdsskadestyrelsen til at fastsætte regler om medlemskab, herunder at bestemme medlemskredsen efter forhandling med Grønlands Selvstyre, jf. forslaget § 69. Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 6.5, og til bemærkningerne til forslaget § 52, stk. 4.

Til § 68

Forslaget § 68 vedrører finansieringen af gruppeforsikringen. Bestemmelsen viderefører gældende anordnings § 71.

Dog foreslås i *stk. 1* den ændring, at bekendtgørelsen udstedes »*efter forhandling med Grønlands Selvstyre*«.

Baggrunden for den foreslåede ændring er at tage højde for, at Center for Arbejdsskadesikring, som er en enhed under selvstyret, og som efter nugældende anordnings § 71 indstiller præmiernes størrelse, nedlægges. Ved ændringen sikres det, at Grønlands Selvstyre også fremover får indflydelse på præmiefastsættelsen. Præmierne har ikke været justeret siden 2001, og det er forudsat i bemærkningerne under pkt. 7, om økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige, at præmierne forhøjes med 300 kr. med virkning fra 1. januar 2011.

Til § 69

Forslagets § 69 giver bemyndigelse til Arbejdsskadestyrelsens direktør til at fastsætte regler om medlemskab af gruppeforsikringen, herunder at bestemme medlemskredsen, samt om betaling af præmie og om opsigelse. Bestemmelsen svarer til nugældende anordnings § 72. Dog foreslås den ændring, at den eksisterende hjemmel til, at direktøren for Arbejdsskadestyrelsen kan fastsætte regler for opkrævning af præmier, udvides til at omfatte regler om medlemskab af gruppeforsikringen efter forhandling med selvstyret.

Det foreslås således, at fastsættelse af medlemskredsen skal ske efter forhandling med selvstyret, som har det nødvendige overblik over erhvervsudviklingen i Grønland. Det kan på sigt ikke udelukkes, at nogle nuværende småerhverv, som har mulighed for at være omfattet af gruppeforsikringen, ikke eksisterer i fremtiden. Det kan også tænkes, at der opstår nye småerhverv, som skal tilbydes muligheden for medlemskab.

Da gruppeforsikringen er en ordning, der er skabt til at opfylde et særligt behov i Grønland for sikring af de små, oprindelige erhverv, er det afgørende, at der ikke lægges for snævre rammer for, hvem der kan blive medlem i fremtiden, men at selvstyret inddrages forud for en ændring. Der er ikke med lovforslaget i sig selv tænkt at skulle ske nogen udvidelse eller indskrænkning af gruppeforsikringen i forhold til den nugældende medlemskreds.

Det foreslås videre, at der i en bekendtgørelse efter forhandling med selvstyret skabes de nødvendige trykke rammer for medlemskab, betaling af præmie, opsigelse m.v.

Gruppeforsikringen efter § 67–69 er et særligt tilbud til visse arbejdsgivere. Det betyder, at reglerne i §§ 54 og 60 i forslaget om pligt til at tegne forsikring og tilslutte sig Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring anvendes, hvis disse arbejdsgivere ikke udnytter tilbudet i §§ 67–69 i lovforslaget.

Tilskadekomne og efterladte vil have ret til erstatning m.v. efter reglerne i §§ 56 og 62 i forslaget, hvis ar-

bejdsgiveren ikke har tegnet forsikring eller tilmeldt sig Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring eller Gruppeforsikringen.

Reglerne om inddrivelse af præmie og bidrag i §§ 58 og 61 skal anvendes, hvis arbejdsgiveren hverken har tegnet forsikring eller tilsluttet sig Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring efter reglerne i §§ 54 og 60 i forslaget eller meldt sig ind i gruppeforsikringen efter §§ 67 – 69 i forslaget.

En bekendtgørelse med regler om medlemskab af gruppeforsikringen og betaling af præmie bør også omfatte regler om opsigelse i de tilfælde, hvor et medlem ikke længere opfylder betingelserne for medlemskab, for eksempel på grund af restance med betalingen af præmien. Det er hensigtsmæssigt, at der i bekendtgørelsen medtages regler om opsigelse, som så vidt muligt forebygger, at et medlem uforvarende bliver uforsikret, idet der er tale om erhvervsdrivende, som ofte ikke er vant til forsikringsidéen og som samtidigt har skiftende indtægter.

Til § 70

Bestemmelsen i § 70 svarer til § 73 i gældende anordning om regres og om samordningen med krav mod den ansvarlige skadevolder og til § 77 i lov om arbejdsskadesikring.

Den omfattende retspraksis, der findes efter § 77 i lov om arbejdsskadesikring, kan anvendes umiddelbart i Grønland.

Til § 71

Bestemmelsen i § 71 svarer til § 74 i gældende anordning om aftaler mellem sikringspligtige og berettigede og til § 78 i lov om arbejdsskadesikring.

Til § 72

Bestemmelsen i § 72 svarer til § 75 i gældende anordning om beskæftigelsesministerens kompetence til at fastsætte regler i forhold til andre landes lovgivning og til § 79 i lov om arbejdsskadesikring. Dog foreslås det, at stk. 2 i den gældende anordning om fravigelse fra lovens regler, i det omfang det er nødvendigt for anvendelse af De Europæiske Fællesskabers forordninger om social sikring for arbejdstagere m.v., udgår, da bestemmelsen ikke er relevant for Grønland.

Til § 73

Bestemmelsen i § 73 svarer til § 76 i gældende anordning om speciel habilitet for ansatte i Arbejdsskadesty-

relsen, herunder lægekonsulenter, og til § 80 i lov om arbejdsskadesikring.

Til § 74

Bestemmelsen i § 74 svarer til § 77 i gældende anordning om Arbejdsskadestyrelsens kompetence til at afgive udtalelser om personskade, der ikke er omfattet af loven, og med tilpasninger til grønlandske forhold til § 77 i lov om arbejdsskadesikring.

Bestemmelsen indeholder hjemmel til, at Arbejdsskadestyrelsen kan afgive vejledende udtalelser til brug for retssager og forsikringsselskaber m.v.

Til § 75

Bestemmelsen i § 75 svarer til § 78 i gældende anordning og med tilpasninger til de grønlandske forhold til § 82 i lov om arbejdsskadesikring. Undladelse af at sikre de ansatte eller af at anmelde indtrufne arbejdsskader kan straffes efter kriminallov for Grønland, som i kapitel 5 og kapitel 26 giver hjemmel for bødestraf, også for så vidt angår juridiske personer.

Til § 76

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2011, og at den finder anvendelse på ulykker, der indtræffer og erhvervssygdomme, der anmeldes på ikrafttrædelsesdagen. Samtidigt ophæves den nugældende anordning nr. 991 af 3. oktober 2008. Anordningen skal dog anvendes på ulykker, der indtræffer og erhvervssygdomme, der anmeldes før ikrafttrædelsesdagen. Løbende ydelser efter tidligere anordninger opreguleres. Den foreslåede ikrafttrædelsesbestemmelse og de tilhørende bestemmelser i forslaget §§ 76 til 79 svarer til praksis i forbindelse med ny lovgivning på arbejdsskadeområdet

i Danmark og er også benyttet i forbindelse med tidligere anordninger om ikrafttræden af arbejdsskadelovgivning i Grønland. Bestemmelserne sikrer, at nye og mere fordelagtige, og dermed også udgiftskrævende, regler først får virkning for erstatningssager efter lovens ikrafttræden. Samtidigt sikres, at ydelser tilkendt efter tidligere gældende anordninger opreguleres til nutidsværdi.

Til § 77

Bestemmelsen vedrører regulering af ydelser, som er tilkendt efter tidligere anordninger, og svarer til nugældende anordnings § 80, dog er der indsat en regel i stk. 8, der tager højde for den nødvendige regulering af ydelserne efter loven.

Til § 78

Bestemmelsen i forslaget § 77 skal sikre, at bekendtgørelser udstedt med hjemmel i tidligere anordninger forbliver i kraft, indtil de afløses af bekendtgørelser udstedt med hjemmel i ny lov. Bestemmelsen svarer til nugældende anordnings § 81.

Til § 79

Bestemmelsen skal sikre, at arbejdsgiverne ikke opsiges de tegnede forsikringer, fordi forsikringsselskaberne forhøjer præmierne til dækning af de ekstra omkostninger, som lovforslaget medfører, og svarer til nugældende anordnings § 82.

Til § 80

Der er tale om en ændring, der er en konsekvens af, at loven ikke længere sættes i kraft i Grønland ved kongelige anordninger.